

CRONICA

L'home que no sap què és

Aquell escriptor romàntic i arrauxat que es deia Lluís Anton de l'Oimet — la fi trágica del qual no hauran oblidat els nostres lectors — acostumava a dir humorísticament que ell no sabia què era: si català, o castellà, o gallego, o asturià, o basc. I explicava amb certa gràcia aquesta incertitud pel fet que el seu pare era d'una contrada, la seva mare d'una altra, ell havia nascut en una tercera, havia anat a viure a una quarta, i últimament estava domiciliat en una cinquena contrada. Sentia dins ell la barreja de tres o quatre sanges i de tres o quatre llengües. Una vegada, després d'explicar el seu cas al senyor Joan Garriga i Massó, va preguntar-li amb aire d'home amolnat: "Senyor Garriga, vol fer el favor de dir-me què sóc jo?" L'interpel·lat encara riuria. Bé és veritat que Anton de l'Oimet afegia: "Jo sóc espanyol".

Els casos de multiplicitat ètnica, geogràfica o lingüística són relativament nombrosos en els nostres temps, i augmenten cada dia a causa dels intercanvis de material humà que provoquen les condicions de la vida moderna. I és curiós d'estudiar els efectes d'aquesta multiplicitat en el temperament, i sobretot en l'obra artística i literària dels homes assenyalats que s'hi troben subjectes. Un exemple el tenim en l'escriptor Josep Conrad, nadiu de Polònia, resident durant una temporada a França, acollit a la Gran Bretanya i que tenia per vera pàtria la mar, com el pirata d'Espronceda. Sobre la part que Polònia, França, Anglaterra i l'Oceà tenien en l'ànima i en les novel·les de Conrad, s'ha escrit copiosament en els últims anys, i els més fins observadors han pogut retrobar, a través de l'idioma anglès que Conrad emprava, les característiques del seu origen polonès.

Més complicat encara que el cas de Conrad és el cas de John Knittel. Aquest escriptor és d'origen suís, va néixer i fou educat a les Índies, i habita actualment a Tunísia, i ha escrit novel·les en anglès i en alemany. Knittel és un interessantíssim exemplar d'escriptor d'ànima mixta, diguem-ho així. És possible que els afectes de l'estudi de la psicologia ètnica i de l'estil literari es posin a examinar detingudament, qualsevol dia, quina és la proporció que tenen en les novel·les de John Knittel els diversos països que han intervingut en la seva biografia i en la seva formació física i espiritual.

Sens dubte hi ha qui creu que la multiplicitat d'influències d'aquesta mena assegura la creixença d'un grup d'escriptors verament cosmopolites. Però el problema no és tan fàcil com es podria suposar. Per a la creació d'un tipus verament universal d'escriptor o d'artista caldria, no pas la simple superposició o la barreja de diversos caràcters locals, ans encara la formació d'una síntesi espiritual que donés una personalitat efectivament pròpia i distinta a aquests homes. I no és pas això el que succeeix. Quan s'analitza llur psicologia i llur producció es desdria força bé la part que correspon a cada un dels factors que han contribuït a formar-los. Per emprar el llenguatge de la química, direm que hi ha barreja, però no pas combinació.

Casos com el de Josep Conrad i el de John Knittel no proven res, tanmateix, contra el caràcter nacional de les literatures, ni contra la localització — passi el mot — de la psicologia humana. Al costat de cada home que, en aquest sentit, no sap què és, hi ha milers d'homes que saben perfectament què són. I allò que són traspuja de llur ànima i es reflecteix en llurs obres.

A. ROVIRA I VIRGILI

Carnet d'un excursionista

Antics castells, velles històries

Dels vells castells de la Plana, poc en queda. Desgraciadament el temps ha fet la seva obra, i, en general, sols ens resten algunes pedres, un tros de mur, una torre, o tot tirat. De vegades ni això: només el record, un record llunyà i ja mig esborrat per l'acció mancomunada de l'oblit — que tot ho cancel·la — i de la llegenda — que molt ajuda a desfigurar la història real.

Una mena d'itinerari, de peregrinació, a aquelles velles restes, tindria un encís de cosa antiga que hom recorda, de temps passats plens de poesia, per a nosaltres que els veiem de ben lluny... Valdria la pena de fer-ho.

N'hem vist alguns: n'hi ha que no són, avui, més que unes poques pedres — naufragis supervivents al vell temps d'esplendor —, com els trossos de mur del Castell dels Moros, de Vilanova, el castell d'Oriol, el de Centelles, que sembla un nom d'àlguies enllat sobre la seva roca.

Els que han sobreviscut s'han transformats, en la major part dels casos, en amples i formoses masies. Tal és el cas del castell de Vilagallans, que domina des de ben alt el petit Guri; i el del de Sabadossa, situat sobre un elevat tossall, a l'entrada de les Guàrdies.

El vell casal de Gurb ha estat dels més malmenats. Va ésser un dels primers de la Plana, cronològicament. La missaga dels seus senyors era del més noble linatge. Pertanyia als Queralt, fins que l'últim d'aquesta família, que el posseïa, Berenguer, pessim administrador, carregat de deutes, se'n fagué desfer a mitjan segle XIII. Probablement havia estat edificat en el segle IX, però les primeres notícies que en tenim són del següent. Cinc segles tingué d'existència, fins que fou destruït en una de tantes lluites entre senyors feudals.

Les peripècies que acompanyaren la seva destrucció foren realment novel·lesques. Les nobles famílies de la Plana, esdevinut dividides per odis seculars, aquests nobles medievals estaven sempre en guerra, disposats a cometre tota mena d'abusos i prepotències. A mitjan d'aquell segle XV es dividiren en dos bàndols, capitanjats, respectivament, pels poderosos senyors de Sabadossa i de Malla. El noble senyor de Sant Vicenç de la Guàrdia, com a de Sarriera de Vespella i de Gurb, estava entre els aliats del segon.

La mort per una fletxa en el setge del castell del primer. Així que, quan anys després, Sant Vicenç Ferrer posà fi a les lluites armades dels senyors de la Plana, fou dels de Sabadossa contra els de Sarriera, veient els seus castells de Gurb i Vespella destruïts, s'instal·là filosòficament a la ciutat de Vich, on no tingué poca influència, car era l'únic dels infants Pere i Joan (el futur Joan II, d'Àstúries).

Així tingué la història del secul·lar castell de Gurb, a conseqüència d'una aventura amorosa. Com veieu, són detalls ben pintorescos. I aprofitem l'ocasió per a donar les gràcies al pacient i aferrador de pergamins, que és mestre Joan Vilard, rector de Grano-

Full de dietari

NO RESPECTEN LA TREVA

Passem sota una constel·lació sangonosa. A part aquest crim del carrer de Trafalgar, del qual no he llegit ni una sola ratlla, però del qual m'informa la xerrameca dels tramvies i de les cases, ni ha aquest múltiple assassinat de Cannes, coronat pel suïcida de l'assassí.

Ah, és massa. Els senyors criminals tanmateix abusen. Especialment, els que pertanyen també a la mena dels suïcides no tenen perdó. Ara imagineu si aquest amant despitat de Cannes que no ha trobat millor manera de liquidar la seva amargor que assassinant el pare de la noia, la mare, un germà, la noia... què se jo!... ara imagineu, dic, si no fóra més pràctic que hagués començat per suïmar-se ell mateix.

Entre el moment d'entrellar l'últim membre de la família d'ella i el moment de deixar d'existir ell mateix, quants segons varen escalar-se? Pocs, molts pocs! Cal una imaginació verament poètica per augmentar la sabor d'aquests segons fins que arribin a compensar la feina i l'horror de cinc o sis homicidis — o si us agrada més, homicis que deien els nostres clàssics... Cal tenir unes orelles ultra sensibles per oïr que les frases: "Els he mort tots! M'he venjat!" produeixen un plaer que indemnitzava d'una quintuple execució capital.

Però probablement els assassins d'aquest gènere, no s'aturen a calcular amb compte llurs probabilitats de gaudi. La bèstia primitiva que jueu en les pregonces de l'home, els arruïna i comencen a fer desgràcies sense com va ni com costa. Quan s'adonen que han fet un mal negoci ja no són a temps de rectificar. Aleshores es suïciden.

Sigui com sigui, valdria la pena que triessin una altra època de l'any menys dolça, menys guarnida de pacífics emblesmes. Tal vegada ignoren que són a les festes de Nadal, en el cicle de delícies de les efusions familiars i de les opulències gastronòmiques?

En un temps llunyà, però no oblidat, d'aquest període madalenic en vèrem dir la "greva del tortell". Aquests senyors assassins evidentment no li tenen cap respecte.

CARLES SOLDEVILA

LINDBERGH A L'AMERICA CENTRAL

Mèxic, 28. — L'aviador Lindbergh ha sortit cap a la capital de Guatemala, primera etapa de l'excursió anomenada "Bona voluntat", cap a l'Amèrica central.—Fabra.

Guatemala, 28. — L'aviador Lindbergh ha arribat en aquesta capital procedent de Mèxic.

En baixar de l'aparell ha estat rebut per les autoritats i aclamat amb gran entusiasme pel nombros públic que s'havia aplegat al camp d'aviació i que ha seguit amb molt d'interès les evolucions de l'aparell des del moment en que ha aparegut en el horitzont fins al moment en què ha aterrat. — Fabra.

llers de la Plana: ell és qui ens ha comunicat amablement les dades — trobades en un antic document — referents a la destrucció del vell castell de Gurb.

Aquest matí més s'aixecà de les seves ruïnes. Sic transit gloria mundi...

CONCEPCION DE REPARAZ (fill)

NOTA. — En el meu anterior article, parlant de la baixada dels ramats pireneics, han sortit algunes errades, dues de les quals, principalment, vull aclarir. Hom posa "cingles de la muntanya"; jo havia escrit "Cingles de la Muntanya", nom que tenen els que, quasi tallats a pic, cauen de Sant Bartomeu del Grau sobre la Plana de Vich. L'altra em fa repetir en dues ocasions que "Olot, és un poble del Lluçanès, quan jo, naturalment, em referia a Olot.



—Què preferia, admirava gran artista, el teatre o el cinema?
—El cinema, perquè no s'hi sentien els xiflets.

(De "Le Rire", de París.)

Estàtues agonitzants

En el cor de la Barcelona nova hi ha el monument a Güell i Ferrer, un dels monuments commemoratius més bells de la urbanització barcelonina del nostre temps. És indubtablement un monument model en aquell peculiar barroquisme acadèmic que, el mateix a Barcelona que fora de Barcelona, caracteritza l'arquitectura i l'escultura oficials del darrer quart de segle XIX. El monument a Güell i Ferrer és bell en la seva moderada arquitectura, i més bell encara en la seva escultura: consona amb l'arquitectura circumdant, està ben emplaçat i és proporcional en si i també respecte del lloc que ocupa. El monument a Güell i Ferrer és, per raó de la seva situació, el més ostensible de la nostra ciutat, el que es veu més, aquell qui és vist per una major part de ciutadans, el més fàcilment abordable i el que hom pot apreciar de cap a peu i en tots els seus detalls amb menor esforç. Aquest graciós monument ens servirà, doncs, com de model i exemple per al que ara anem a referir pertocant a tota l'altra escultura urbana de Barcelona.

Tothom haurà remarcat (i aquell qui no ho hagi remarcat haurà de remarcar-ho després de llegir les ratlles que segueixen) que el monument a Güell i Ferrer, malgrat dels pocs anys de vida que compta, és troba ruïnósíssim: les cinc estàtues que l'integren estan mutilades i escrotonades; alguna ha arribat a perdre cap, mans i peus; l'ornamentació perfecta i bella que tan dignament arrodona la composició artística d'aquest pedrò, es troba tota rosegada per una mena de lepra que, lentament, però incessantment, la fa caure, a crostes, com un verdader mal lleig. Aquesta lepra va carroit també les estàtues magnífiques, per manera que dintre poc temps només restarà de la bella construcció commemorativa una silueta informe.

Doncs bé, corroides com les del monument a Güell i Ferrer es troben totes les estàtues de pedra calissa de Barcelona. I com que d'aquesta pedra són fetes gairebé totes les nostres estàtues, hom pot ben afirmar que l'escultura pública de Barcelona, ja tan escassa, es troba a hores d'ara arruïnada en la seva major part i amenaçada de desaparició. Falta part d'ella. Aneu al parc, ciutadans de Barcelona, i acosteu-vos a considerar les estàtues i grups d'estàtues que els Vallmitjana, els Nobas, els Fuxà i altres mestres de la nostra escultura monumental tallaren en la pedra calissa per a decorar la cascada i altres llocs; vegeu les colossals estàtues i grups que tan magníficament decoren el massís irreflexivament bescant monument a Colom; aneu resseguint els altres escauders llocs on l'escultura catalana del segle XIX deixà obres de gran valor

JOAN SACS

Informacions de "La Publicitat"

Els precursors de l'aviació

II

Els estels

Una interessant conversa amb Pompeu Fabra

Mireu al cel una tarda clara de diumenge. És transparent, és gran, és desert; només de tant en tant, pot ésser sentit el violoncel enorme d'un avió passejant-se d'una banda a l'altra. Es creu que ell tot sol pobla el cel; però amb tant soroll, el cel sona buit.

Les coses en el nostre cel, amables i boniques, passen només a l'horitzó, lluny dels mil filferros que, tot semblant que ens defenses, ens empresonen. Al lluny del lluny, els filferros juguen; les bombes pugen amb un lleuger tremolor, amb la por de cremar-se les faldilles, els estels branden fondejats.

Hem dit estels i, amic Fabra, ens havíem promès parlar-nos d'ells, ens diguéreu demà i, ja veieu, ja som demà. Heu fet volar algun cop l'estel?

—Ja ho crec! encara que a la meua època anaven ja en decadència, vaig ésser un gran aficionat.

—Aleshores, l'estel fou un esport, n'estem segurs, i és per això que vós, morts els estels, heu passat a presidir el tennis.

—Era un bell cel el cel de tarda cobert d'estels, i era un bell i variat esport. Ara veieu un estel, dos, tres, indiferents com palmeres en mig del desert, només fent algunes reverències des de dalt. Però això no és fer volar estels, això és contemplar-los com pastures aïres.

nima a l'aparell; han d'unir els angles oposats, mantenint la tela vivint, i llurs extrems hauran de tenir un quèl·lul pel qual passarà el cordill de la vora, que quedarà a l'aire lliure a cada angle. D'aquesta manera l'exagon queda d'una sola peça, lleuger i encarcerat. Però encara hi ha més: dos ullals metàl·lics, prop del centre, i en el sentit de l'eix més curt, deixaran passar un cordill que formarà una anella, la qual hi anirà unit el cordill més llarg que mantindrà l'aparell unit a terra. Perquè, però, aquest és mantingut en equilibri; manca encara quelcom: per un ullot col·locat a un dels extrems de cada una de les cunyes llargues (extrems que faran costat) passarà un cordill curt que s'unirà al cordill principal en un mateix punt (l'estel estarà mantingut per aquests tres cordills units en un de sol de manera que el vent no el tombi enlaire), però manca un contrapès que el mantingui en equilibri; aquest és la cua, que penja d'una nansa que forma el cordill de la vora en quedar fluix i sortir a l'exterior. La cua la forma un llarg cordill, en la trèma del qual s'hi han inserit uns trossos de drap tornant a caragolar després el fil. Una cua d'estel no ha de tenir muscos que us el podrien fer perdre, per exemple, en arrossegar-se per un terrat i quedar el nus en l'escleritx de dos muscos. Poseu al cordill de govern una llargada d'uns cent metres i ja teniu l'estel disposat a volar.

—Volari! I, com vola un estel?

—Necessita, com un avió, condicions atmosfèriques favorables. Naturalment que no cal cap consulta als observatoris, ja que n'hi ha prou amb veure si fa un ventet una mica fort i prou seguit. Per aixecar-lo, aneu posant que ens trobem al terrat, posem l'estel dret contra la barana que reb el vent, o bé un company l'aguantarà en aquesta posició. Si aleshores estirem el fil, què passarà? La resultant de la força del vent combinada amb la força contrària nostra, farà pujar l'estel descrivint un arc de cercle, el centre del qual serà la mà que el aguantem.

COMENTARIS

J. S. Pons a Barcelona

Els "Amics de la Poesia" han tingut una bella pensada: invitar Josep Sebastià Pons, l'il·lustrat poeta rossellonès, a donar una conferència a Barcelona. En aquesta avinentesa seran celebrats alguns actes d'homenatge, entre els quals s'anuncia un gran festival a l'Olympia i un àpat. Els escriptors catalans i el públic en general tindran, doncs, ocasió de proclamar el seu afecte a l'obra admirable de J. S. Pons.

No és pas una obra desconeguda. Ella sola representaria — i ens donem per ben satisfets — l'aportació rossellonesa a la lírica catalana moderna. Els crítics han afirmat sovint aquesta alta valor de la poesia d'En Pons. Això fa que l'autor de "Canta-Perdiu" no sigui un estrany a casa nostra. Per bé que solitari, reclus els hiverns a Montpeller i els estius a la seva idíl·lica Illa, J. S. Pons és dels més nobles col·laboradors de la renaixença literària de Catalunya. Pertany a la gran família espiritual d'on brollaren Teodor Llorente i l'estol innumerable dels mallorquins.

El seu "Empordà i Rosselló" és cantat pels nostres orleons. El seu llibre "L'Estel de l'Escamot" fou editat per La Revista. Les nostres més importants revistes literàries s'han enriquit amb la seva signatura. En "Els Poetes d'Àra" figura un recull antològic de la seva obra, prefaciada per Carles Soldevila. Soldevila diu que J. S. Pons "ens ha revelat el Rosselló perenne, amb el primitivisme de les altes muntanyes i els vells monestirs, amb la verdor del faig, del xiprer i de l'avet, amb la música de les aigües corrents". I, certament, no és pas el mèrit menor d'aquest poeta l'haver sabut incorporar al tresor de la poesia catalana moderna, en una llengua pura i madura, el paisatge, l'ànima i la tradició de les inoblidables contrades on el Canigó senyoreja.—T. G.

Les innocentades

"Els afers volen serietat, però la vida vol fantasia", deia Goethe en la seva novel·la "Afinitats electives". Per això una necessitat vital impulsa els homes a crear esbossos en diades assenyalades, dedicades únicament a expel·lir aquell impuls que ens obliga a conduir la nostra vida com si fos únicament un joc esbojarrat. Tenim Carnestoltes i la diada dels Innocents.

Carnestoltes ha obtingut força literària; no cal parlar-ne. Però els Innocents presenten un caire distint. Els Innocents són l'entronització de la "ridança". El pinyol de la festa consisteix en què les faècies que s'executen dintre d'ella no poden anar sense una punxa, punxeta o punxassa contra el proïsme que n'és objecte.

Per això la quinxalla s'aplica a penjar "llufes" (amb perdó sigui dit) darrera dels bídicos. Aneu a dinar i us trobeu amb el vi salat i la fruita de cera. L'ancià senyor Esteve es troba amb la xiera de xocolata posada a l'inrevés, damunt la qual es trenca el melindro, per adobe amb el Brusi de l'any passat. I hom s'enfurisma, per dir-ho així, beatíficament.

La festa dura de qui sap quants segles enllà. Es veu que agrada. I per què deu divertir tant molestar el proïsme? Carnestoltes és la bacanal de la matèria; Innocents, una orgia de l'esperit, i es veu que així com la matèria tendeix a la fusió, l'esperit a la mútua repulsió, a la guerra, a la burla picant. No hi ha bondat en aquest món.

Enguany, però, la innocentada corre a càrrec del temps. Milers i milers de cues d'aigua s'han plantat damunt de Barcelona i el riure sord i burleta del xàfec ha fet esgarifar de ràbia els vidres de les finestres i balcons.—R. LL.

el cordill. Si no fa prou vent, caldrà córrer, com fan els infants. Art, un cop ja enlaire, no cal limitar-se a mantenir-lo quiet; amb un estel als dits un home hàbil pot fer moltes coses: si estira el cordill, l'estel pujarà; és a dir, que cada cop el tindrà l'objecte més damunt del cap; afilixant el cordill l'aparell baixarà; hi ha després els moviments laterals obtinguts amb successives estirades i amollades a la dreta o a l'esquerra de la direcció del vent. Finalment, hi ha el moviment circular, que s'obté amb un seguit d'estirades, amollant tot seguit perquè recobri l'estabilitat.

Però aquests són simples moviments de pau; però l'estel, ¿qui ho diria? Fou, com l'avió, una arma de guerra, de petita guerra de veïnats, naturalment.

Era una època bonica; el cel de les festes a la tarda era realment, un cel de festa. Vèieu navegar per l'espai centenars de petits exàgons que us feien com un cel de sorfija de carter. Hi havia els tranquils, els inofensius; però hi havia també els esperwers, que generalment es barallaven entre ells. Un estel s'acostava a un altre i veieu que el fil de l'atacant passava fregant-lo, per damunt del de l'altre.

De sobte una forta aflixada feia que els fils s'emboïguessin i totesguit el raptor estirava el seu estel arrossegant l'altre. Una manera de posseir, sense feina, més d'un estel. Es diu que l'atacant procurava fugir o convertir-se en atacant. Però hi havia un altre procediment d'atac que feia més difícil la defensa; l'estel anava armat; entre els dos trossos de la cua mig partida, s'hi havia inserit una fulla tallant, que en deien fulla de navalla, feta generalment d'una barnilla de cotilla, de les d'acer, finament esmolada dels dos costats. Si en aquesta disposició es feia arrossegar la cua armada damunt el fil d'un altre estel, ja podeu pensar el que passaria: el fil quedava tallat i l'estel es perdia... si l'atacant no tenia prou habilitat per embolicar-lo amb el seu i endur-se'l.

Així, per exemple, — no era de la meua època, però conservava la fama — el terror dels aïres havia estat En Chias, un escendróg. Aquest home diu que feia meravelles, era una mena de maton de l'aire, i quan sortia el Sol d'En Chias, que era un estel que duia pintat un gran sol, groc, tots els estels del voltant s'apagaven; ningú creia tenir prou temps per a retirar el seu de la circulació.

—I vós?—preguèntem al president del nostre tennis.

—La meua època no era ja d'un gran estelador; el meu estel mai

construí En Carbó a Blanes l'any 1894 i me'n ensenyà el maneig i En Ramon Cases me'n pintà.

Després, recordo que, fa vint-i-cinc o vint-i-sis anys, trobant-me a la Comeria, tot allò era ple d'anglesos que feien volar estels a la moda actual, tenint-los simplement, en fresc. Aleshores jo vaig engegar el d'un nen, fill d'un amic meu, i es produí una gran expectació, i una gran por en veure un estel que es movia amb moviments tan variats i perillosos per als veïns. Però no hi hagué cap desgràcia perquè era temps de pau.

—I els missatges, què era això?

—Un joc innocent; un full de paper amb un forat al mig i un tall per a passar el fil; un cop el fil passat, el mateix vent feia pujar el missatge fins al cap d'amunt sense fer mal a ningú. El que si s'havia de tenir molt compte era en fer-se talls a les mans en estirar o amollar el fil; es necessita una certa habilitat per aconseguir-ho.

—Seria difícil — li replicuèrem nosaltres — que ara ens hi talleu; estem massa acostumats a agafar-ho tot amb pines.

ANGEL FERRAN

L'ÚLTIM DESCOBRIMENT EN INOCULACIÓ

Un professor no podia ja més amb la xerrameca d'un dels alumnes. A l'últim li cridà: —Calla! ¿Que et varen vacunar amb una agulla de gramòfon?

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA



El repartidor de garbó patia el seu fill el diumenge. (De "Sondagen-see-Strin" d'Amsterdam.)

BORSA - FINANCES

La reforma de la llei d'utilitats

El R. D. Llei de 15 del corrent ha iniciat la reforma d'aquest impost, que, com és natural, es converteix cada dia més en el pernu de la tribuació directa espanyola, per la part més senzilla, així és, per la que grava les utilitats derivades del treball personal.

L'exposició de motius del R. D. assenyala que el defecte capital de la tarifa primera de la llei d'utilitats consistia en que les rendes de capital que havien de suportar major càrrega que les de treball, resulten, al revés, gravades amb menor suma en alguns casos. Per a corregir aquest defecte, i en espera de futures reformes que substituïssin la contribució de productes per una altra de personal, que permeti tenir en compte tant l'origen de cada porció d'ingressos personals com la situació general del contribuent, s'ha procedit a la simplificació de la tarifa i a la desgravació dels tipus que integren la primera secció de les utilitats imposables.

A més s'igualen els contribuents estimant que els ingressos del treball, sigui el que sigui el perceptor, s'equivalen en utilitat.

Unicament es manté una petita diferència entre funcionaris públics i particulars a favor dels primers, estimant que en servir una corporació de dret públic hom assolix certs avantatges que manquen en altres cas. D'una banda són agrupats tots els funcionaris públics, civils i militars, actius i passius, de l'Estat i de les corporacions locals, retribuïts amb sou fix o per honoraris cobrats segons aranzel, i d'altra banda, tots els que treballen al servei de persones de dret privat, ja independentment (professionals) o ja en relació constant de servei (funcionaris). Un grup a part el constitueixen els artistes, obrers i classes de tropa. Els jornals estan exceptuats totalment no excedint de 6250 pessetes a la setmana.

Les utilitats del treball fins ara gravades a tipus progressiu, en certs casos, i altres a tipus fix, que era també de vegades el cinc i de vegades el deu per cent, ara pagaran segons escala, conservant-se la retribució fixa només per als funcionaris de l'Estat, per les retribucions eventuales i per als consellers Companys que s'estima que tenen una mena d'utilitat "sui generis", en tot cas no puguem de treball. En aplic car una tarifa progressiva als professionals, que fins ara tenien el tipus únic de la contribució, per a fer certes deduccions de la base liquidable, estimades equivalents a les des-

peses necessàries per a l'exercici de llur professió. La reducció del gravamen és general per als contribuents que ara paguen per escala, encara que la necessitat d'igualació hagi vingut a afavorir els que proporcionalment eren més gravats. El tipus màxim, que era el 20, ha passat a ésser el 12 per cent per als funcionaris públics, i l'11 per cent per als particulars. La pèrdua neta per al Tresor serà d'uns catorze milions de pessetes, que es considera suportable.

Anuncia a més el preàmbul del R. D. Llei reformes en la tributació dels valors de renda fixa, és a dir, els interessos d'obligacions i deutes, la qual reforma consistirà, segons sembla, en l'adopció d'un tipus únic en lloc dels dos de 5'30 i 5'75 per

cent que ara té la llei, segons la proporció que l'interès servit té amb el capital del títol de préstec, és a dir, que en la reforma se suposaria adaptat sempre l'interès al tipus corrent del mercat, pel mecanisme de la cotització, que té naturalment en compte el crèdit de l'emissor i totes les circumstàncies, tant del valor com de l'interès corrent. Això darrer és una mera hipòtesi dels comentaristes. Esperem, per a parlar-ne, la presentació del projecte a l'Assemblea.

AVUI DIJOURS.
en el GOYA debut de
ELVIRA DE AMAYA
i la grandiosa superproducció
RUSSIA

CAPSES de LUXE
PER A REIS,
ANTRA ORNA
BARGUES
32 - SANT PAU - 32

Hotel Florida - Madrid
EL PREFERIT PER FAMÍLIES I HOMES DE NEGOCIS
PLAÇA DEL CALLAO (GRAN VIA)

SOLER I TORRA G. MANS
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13 : Bonsuccés, 11 3

Negociem els Cupons
venciment i de gener vinent

CAMBRA GUIRASSADA - CAIXES DE LLOGUER
per a guardia de valors, documents, joies i altres objectes
de valor. - Compartiments des de 22 pessetes anuals.
Pot visitar-se tots els dies feiners, de 9 a 1 i de 3'30 a 6

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLS ENTRATS
Vapor alemany "Málaga", amb càrrega general, cap a Cartagena.
Vapor espanyol "Monte Toro", amb càrrega general, cap a Mahó.
LA PLUJA
Amb motiu de la pluja que no va parar de caure ahir durant tot el dia, varen suspendre's les operacions de càrrega i descàrrega en la majoria dels vaixells ancorats al port.
EN JAUME SUST I ALSINA
Ahir al matí va tenir lloc a Vilassar de Mar l'acte de conduir a la seva darrera estada el cadàver del que fou en vida En Jaume Sust i Alsina, capità de la marina mercant, obrer de la parroquia i ex-batlle de la dita població.

VAIXELLS DESPATXATS
Vapor anglès "Auldmiur", en llau, cap a Melilla.
Vapor anglès "Croeth Hall", amb trànsit, cap a Hull.
Vapor espanyol "Sagunto", amb càrrega general, cap a

Cartagena.
Vapor espanyol "Monte Toro", amb càrrega general, cap a Mahó.
LA PLUJA
Amb motiu de la pluja que no va parar de caure ahir durant tot el dia, varen suspendre's les operacions de càrrega i descàrrega en la majoria dels vaixells ancorats al port.
EN JAUME SUST I ALSINA
Ahir al matí va tenir lloc a Vilassar de Mar l'acte de conduir a la seva darrera estada el cadàver del que fou en vida En Jaume Sust i Alsina, capità de la marina mercant, obrer de la parroquia i ex-batlle de la dita població.

Les nombroses simpaties i amistats que aconseguí guanyar en vida el finat van exterioritzar-se ahir en l'acte del seu enterrament que va constituir una imponent manifestació de dol.

Trametem des d'aquestes pàgines l'expressió del nostre condol a la seva vídua i familiars tots, en especial als seus fills Felícia i Marian, bons amics nostres. (A. C. S.)

UNA SORPRESA
Vegem el superb Naixement que presenta la Casa Ramon en els seus aparadors del carrer Pelayo, 10. Una veritable obra d'art.

Aquest naixement ha passat per la censura governativa

H. BLANCO BAÑERES
CALL. 21. - Plaça S. Jaume - Tel. 190-A
TAPICERIES CORTINATGES LLENCERIA

En TOMAS NICOLAU i RIBA
ha mort a l'edat de 70 anys, després de rebuts els Auxilis Espirituals.
(A. C. S.)

Els qui el ploreu, esposa Na Dolors Griño, fills Enriqueta, Mercè, Joan, Tomàs, Maria Cinta, Josep Maria i Ramon, filla política Filomena Jover, nét, germana, germans polítics, nebots, cosins i família tota, en assabentar a llurs amics i coneguts de tan irreparable pèrdua, els pregunten que el tinguin present en llurs oracions.

L'hora de l'enterrament s'avisarà oportunament

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME
BONSI MATI: Nord, 111'40; Alacant, 108'40; Andalus, de 67'00 a 66'95; Colonal, 93'25; Chades, de 780 a 778; Filipines, 322; Gas E, 157.

BORSA TANDA: Nord, de 111'55 a 111'50; Alacant, 108'50; Transversal, 44'25; Colonal, de 93'00 a 93'75; Chades, de 788 a 786 i 791; Chades D, 152; Sucres O., 32'75; Explosius, de 128'50 a 128'75 i 128'25; Gas E, de 156'50 a 157; Algunes, 175.

BORSA NIT: Nord, de 111'45 a 111'50; Chades, de 791 a 792; Colonal, 93'65; Gas E, de 157 a 156'75 i 157'25; Explosius, de 133'25 a 134'50.

COMPTAT: Valors encara no inclosos en el butlletí oficial

Ajuntament	7/11/27	9/11/27	11/11/27
Barcelona 1927	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1928	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1929	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1930	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1931	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1932	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1933	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1934	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1935	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1936	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1937	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1938	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1939	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1940	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1941	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1942	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1943	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1944	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1945	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1946	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1947	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1948	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1949	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1950	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1951	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1952	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1953	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1954	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1955	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1956	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1957	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1958	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1959	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1960	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1961	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1962	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1963	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1964	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1965	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1966	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1967	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1968	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1969	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1970	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1971	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1972	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1973	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1974	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1975	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1976	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1977	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1978	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1979	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1980	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1981	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1982	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1983	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1984	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1985	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1986	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1987	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1988	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1989	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1990	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1991	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1992	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1993	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1994	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1995	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1996	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1997	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1998	99'75	99'75	99'75
Barcelona 1999	99'75	99'75	99'75
Barcelona 2000	99'75	99'75	99'75

DEUTES DE L'ESTAT

Interior	4%	5%	6%
1914	70'00	70'00	70'00
1915	70'00	70'00	70'00
1916	70'00	70'00	70'00
1917	70'00	70'00	70'00
1918	70'00	70'00	70'00
1919	70'00	70'00	70'00
1920	70'00	70'00	70'00
1921	70'00	70'00	70'00
1922	70'00	70'00	70'00
1923	70'00	70'00	70'00
1924	70'00	70'00	70'00
1925	70'00	70'00	70'00
1926	70'00	70'00	70'00
1927	70'00	70'00	70'00
1928	70'00	70'00	70'00
1929	70'00	70'00	70'00
1930	70'00	70'00	70'00
1931	70'00	70'00	70'00
1932	70'00	70'00	70'00
1933	70'00	70'00	70'00
1934	70'00	70'00	70'00
1935	70'00	70'00	70'00
1936	70'00	70'00	70'00
1937	70'00	70'00	70'00
1938	70'00	70'00	70'00
1939	70'00	70'00	70'00
1940	70'00	70'00	70'00
1941	70'00	70'00	70'00
1942	70'00	70'00	70'00
1943	70'00	70'00	70'00
1944	70'00	70'00	70'00
1945	70'00	70'00	70'00
1946	70'00	70'00	70'00
1947	70'00	70'00	70'00
1948	70'00	70'00	70'00
1949	70'00	70'00	70'00
1950	70'00	70'00	70'00
1951	70'00	70'00	70'00
1952	70'00	70'00	70'00
1953	70'00	70'00	70'00
1954	70'00	70'00	70'00
1955	70'00	70'00	70'00
1956	70'00	70'00	70'00
1957	70'00	70'00	70'00
1958	70'00	70'00	70'00
1959	70'00	70'00	70'00
1960	70'00	70'00	70'00
1961	70'00	70'00	70'00
1962	70'00	70'00	70'00
1963	70'00	70'00	70'00
1964	70'00	70'00	70'00
1965	70'00	70'00	70'00
1966	70'00	70'00	70'00
1967	70'00	70'00	70'00
1968	70'00	70'00	70'00
1969	70'00	70'00	70'00
1970	70'00	70'00	70'00
1971	70'00	70'00	70'00
1972	70'00	70'00	70'00
1973	70'00	70'00	70'00
1974	70'00	70'00	70'00
1975	70'00	70'00	70'00
1976	70'00	70'00	70'00
1977	70'00	70'00	70'00
1978	70'00	70'00	70'00
1979	70'00	70'00	70'00
1980	70'00	70'00	70'00
1981	70'00	70'00	70'00
1982	70'00	70'00	70'00
1983	70'00	70'00	70'00
1984	70'00	70'00	70'00
1985	70'00	70'00	70'00
1986	70'00	70'00	70'00
1987	70'00	70'00	70'00
1988	70'00	70'00	70'00
1989	70'00	70'00	70'00
1990	70'00	70'00	70'00
1991	70'00	70'00	70'00
1992	70'00	70'00	70'00
1993	70'00	70'00	70'00
1994	70'00	70'00	70'00
1995	70'00	70'00	70'00
1996	70'00	70'00	70'00
1997	70'00	70'00	70'00
1998	70'00	70'00	70'00
1999	70'00	70'00	70'00
2000	70'00	70'00	70'00

DEUTES DE L'ESTAT

Interior	4%	5%	6%
1914	70'00	70'00	70'00
1915	70'00	70'00	70'00
1916	70'00	70'00	70'00
1917	70'00	70'00	70'00
1918	70'00	70'00	70'00
1919	70'00	70'00	70'00
1920	70'00	70'00	70'00
1921	70'00	70'00	70'00
1922	70'00	70'00	70'00
1923	70'00	70'00	70'00
1924	70'00	70'00	70'00
1925	70'00	70'00	70'00
1926	70'00	70'00	70'00
1927	70'00	70'00	70'00
1928	70'00	70'00	70'00
1929	70'00	70'00	70'00
1930	70'00	70'00	70'00
1931	70'00	70'00	70'00
1932	70'00	70'00	70'00
1933	70'00	70'00	70'00
1934	70'00	70'00	70'00
1935	70'00	70'00	70'00

NOTICIARI

PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	PREU
1 any	5.000
6 mesos	2.500
3 mesos	1.250
15 dies	300

MATEMÀTICA I FÍSICA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Temperatura a zero i al nivell de la mar: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 100 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 200 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 300 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 400 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 500 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 600 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 700 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 800 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 900 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 1000 m: 751.1, 752.6 mil·límetres.

Temperatura a zero i al nivell de la mar: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 100 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 200 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 300 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 400 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 500 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 600 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 700 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 800 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 900 m: 751.1, 752.6 mil·límetres; a 1000 m: 751.1, 752.6 mil·límetres.

PREUS DE CREMA D'OLIVES EN CAPSES DE SANT JAUME, S.A.

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

CAPES PERMEABLES

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

GABANYS PERMEABLES

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

RINXERES

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

SANT PERE, 7

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

SA ROSICH

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

Crema d'olives de postres, de cristalls, de coques, de brioix i de dolços, farcits de nata.

dia 2 del vinent mes de gener la inauguració del curs de diapositives, cinquè de la sèrie que amb tant d'èxit ha vingut organitzant.

Ultra això, la dita entitat recorda als aficionats que el vinent dissabte, a les dotze de la vetlla, acaba el termini d'admissió d'obres amb destinació al seu IV Concurs Anual de Fotografia.

I degut a les obres d'embelliment del seu estatge social, es veu precisada a suspendre l'anunciada projecció de diapositives que avui, a les deu de la vetlla, havia de tenir lloc.

Presentes per a Cap d'Any i Joguines per a Reis. Gran assortit. Preus baratíssims. CASA LAYRET. Boqueria, 28, i Suourals.

JOIES VERITABLE OASIS
Joles on or i platí - Reüllotges
Preu fix: 41, Tailors, 41.

Anit passada va ésser recollida i conduïda a la Comissaria de pobres d'aquesta Alcaldia la captaire Leonor Tomás, de 34 anys, sense domicili, la qual estava molt defallida per la seva poca alimentació durant aquests dies.

Presentes per a Cap d'Any i JOGUINES per a REIS CASTELLS
18, Porta Ferrissa, 18.

"Central de Especificos PELAYO"
Oli de fetge de bacallà legítim

LA "BECA MARIA PATXOT I RABELL"

En reunió celebrada pel Patronat de la "Beca Maria Patxot i Rabell" s'ha decidit atorgar la beca d'enguany a la sollicitud número 18, corresponent a l'ordinació 10, Carreres Universitaries, i signada per Na Marina Mitjà de Celrà (Girona), demanant poder continuar els estudis de Filosofia i Lletres (Secció d'Històries). La becaria, de conformitat amb l'ordinació setena, haurà de justificar documentalment les seves declaracions, abans del dia 10 de gener, a la secretaria de l'Institut de Cultura.

LA GARZA
ES UN BUEN CAFE

Hotel Taylor. París. 6, rue Taylor prop Blvs. Confort. Preus módics

PENYA GRACIENCA D'ESCACS

Es posa a coneixement dels senyors socis i altres entitats d'escacs que el dia 31 del qual som quedarà instal·lada aquesta Penya al seu nou estatge, carrer de Salmeron, 87, principal (final del tramvia 21).

REVEILLON DE L'HOTEL ORIENT

Promet ésser aquest any quelcom fantàstica la dita festa, ja que ultra el gran sopar, xampany, obsequis, etc., hi haurà grans atraccions, que la Direcció no vol anunciar per a donar una sorpresa. Totes les persones que han reservat llurs taules poden passar pel despatx de l'Hotel a recollir llurs tiquets.

El millor present per a REIS és una elegant i sòlida màquina de cosir i brodar, WERTHEIM

EL PREMI MARIA PATXOT I RABELL

El tribunal qualificador del Premi Maria Patxot i Rabell, tenint en

compte la igualtat de condicions en que pel valor de les obres llegides i els exercicis efectuats es trobaven les aspirants Maria Teresa Güell i Matilde Preses, acordà repartir el premi en parts iguals entre les susdites senyorettes, les quals han de presentar els documents comprovants de les condicions exigides abans del 10 de gener a la secretaria de la Secció de Biblioteca.

Aprimar-se sense perill

és un problema que moltes dones han buscat de resoldre. Molts mètodes han estat assajats, però tots presenten llurs inconvenients. Us apremem de qualsevol part del cos ràpidament, amb seguretat, sense cap perill, sense règim, emprant EMBRODANYA, l'únic producte francès per a aprimar-se, l'èxit del qual mai no s'ha desmentit. Us exclusivament extern. Resultats visibles als 6 dies. De venda: Vicents Ferrer, Plaça de Catalunya, 12, i principals farmàcies. Demaneu fascicle explicatiu a Manuel de Chia i Grassi, Ausias March, 50, Barcelona. Agent General per a Espanya i Portugal.

En la darrera sessió celebrada per la Junta Directiva de la Societat d'Atracció de Forasters, rot la presidència de l'excellentíssim senyor En Marian Rubió, foren acceptats com a socis els senyors En Sergi Aparicio, En Carles Giner, En Joan Chivida, N'Octavi Domènec, la Cambra Nacional d'Indústries Químiques; proposat com a delegat per a Caracas En J. Montemayor, agent de la Companyia Transatlàntica en aquella capital.

Per la Secretaria general es donà compte de les tramesses de material de propaganda verificats des de la sessió anterior i d'haver-se cursat al Patronat del Circuit Nacional de Ferms Especials, complimentant acord adoptat anteriorment per la Junta Directiva, una instància adherint-se a la que cursà a aquest organisme la Companyia General d'Autòmibus de Barcelona, S. A., en el sentit que es construïssin amb ferra especial resistent, suprimint l'adornament actual, per requerir-ho així el trànsit, i tan aviat com sigui possible, el paviment del tram de carretera de Madrid a França per la Junquera, comprès entre les ciutats de Barcelona i Badalona.

Entre altres, es prengueren els següents acords: Concedir la medalla d'argent de la Societat a les societats "Protectora del Canari" i "Foment de la Cria del Canari", amb destinació a premi per als cursos de caualricatura que tenen en organització; expedir cartells i fascicles de propaganda de Barcelona en diferents idiomes a l'Agència Foment Espanyol de Relacions Internacionals i de Turisme, d'aquesta ciutat, i a les vint-i-cinc empreses corresponents seves establertes a diferents capitals de França, Alemanya, Àustria, Bèlgica, Suïssa, Suècia, Noruega, Dinamarca, Txecoslovàquia, Portugal, Egipte i Algèria; agrair al delegat a Milà, En Carles Boselli, les atencions i serveis prestats a Na Carme Isern Gálceran, recomanada de la Societat, que assistí, delegada pel Govern espanyol, al Congrés Internacional de Protecció a la Infància, fa poc temps celebrat en aquella capital; dirigir-se al delegat-agent de la Societat a Madrid, En Josep M. de Soria, perquè s'informi respecte a l'estat dels treballs de ferm especial de la carretera de la nostra Costa de Llevant, especialment en el que es refereix al trajecte de Caldes de Calceia; concedir al director de la revista "Ibèrica" els drets tipogràfics que sollicita per a il·lustrar un article sobre l'Escola d'Enginyers Industrials que projecta publicar a les seves columnes.

El senyor President donà compte

que aprofitant el seu darrer viatge a Madrid s'havia procurat informacions respecte a les quals donà compte a la Junta Directiva sobre l'anunciada projecte d'organització oficial del turisme i diverses millores afecients a Catalunya pel que es refereix a obres públiques i a restauració de monuments arqueològics.

Finalment, pel secretari general es donà compte de diversos treballs en tràmit i de diverses comunicacions rebudes d'alguns delegats informant la Junta de la tasca darrerament realitzada en ordre als fins socials.

REIS REIS

Gran exposició de moblets per a nens i nenes: Immens assortit en sillons, balancinets, coisidors i tauletes de medulla i jonc: Menjadors, dormitoris i despatxos petits, esmaltats en colors: Preus de fabrica: F. OLAYA, Corta Catalana, 549

AGERS SANDERSON
no venguts encara per una altra marca. FILL D'E. BRUGUERA, Riera, 28 :: Telèfon A 5772

El cònsol general de França rebrà els seus compatriotes diumenge, dia 1 de gener, a les onze del matí, al Consolat general, Plaça de Catalunya, 21.

CAP D'ANY I REIS
Llibres i objectes propis per a presents
CASA SUBIRANA
14, Porta Ferrissa, 14

"Central de Especificos PELAYO"
Medicaments de tot arreu

CONCERT BENEFIC EXTRAORDINARI

El vinent diumenge, Any Nou, a les onze del matí, al "Salón Nuevo Mundo", Marqués del Duero, tindrà lloc un concert extraordinari per la Banda Municipal, dirigida pel mestre Lamote de Grignon, amb el concurs de la soprano Elvira Serra.

Els preus seran populars i el que es recapti es destinarà a joguines per als nens pobres en la festa dels Santa Reis.

Casa Llorens
ENQUADERNACIONS
Fàbrica: València, número 212.

UN PRESENT
útil és sempre una elegant peca de vestir de la casa Forest
Passatge de Gràcia, 12 i 14.

Al carrer de Santa Madrona va ésser agredit per una dona, el nom de la qual alléga desconèixer, Josep Odina i Sánchez, el qual hagué d'ésser auxiliat al dispensari d'unes contusions rebudes.

Un bon present
Un vidre d'en GOL
el trobareu a
Barcelona, París, Nova York

"Central de Especificos PELAYO"
Especificos - Farmàcia - Anàlisi

Seguint l'annual costum establert des de la fundació de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estal-

MADAME X
FABRICACIO PATENTADA
AUM COMERCIAL REGISTRAT
PAPER causat per a aprimar, des de 15 ptes, COSTABLES per a estriar el cos, SOSTENIBLES per a recollir la imatge, PRETENS per a reduir la regió de l'estómac, BONES per a començar les coses, BONES per a formar el drag, APARELL D'ENFLESCAMENT TOP DE CAUTIU PUS

Passatge de Gràcia, 127

via, i per a preparar l'abonament dels interessos de 1927 als comptes dels hipònens, romandran tancades al despatx públic les ofícines de la secció d'Estalvi de l'esmentada Caixa, els dies 30 i 31 de l'actual, divendres i dissabte vinent.

Diumenge, dia primer de gener, hi haurà despatx de deu a dotze del matí.

CALEFACCIO IDEAL
Estufa JMB
València, 344 - Tel. S. P. 747

URODONAL

dissolvent de l'àcid uric
es ven en flasscons
de triple cabuda
per una cura completa

EL MINISTRE DEL TREBALL
VISITARA L'ASSOCIACIO D'HOTELERS SIMILARS DE CATALUNYA

Per a demà, divendres, a les cinc de la tarda, té anunciada la seva visita a l'estatge de l'Associació d'Hotelers i similars de Catalunya el ministre del Treball, senyor Aunós.

Amb aquest motiu, està organitzant aquesta entitat l'acte de lliurament de les medalles d'or de llei concedides per la I Exposició de la Indústria Hotelera i de l'Alimentació als obrers d'aquesta indústria, que a judici de llurs companys més s'han distingit en la seva vida professional, treballant amb honradesa per a l'enaltiment de la seva professió.

Els afortunats són: Josep Torcal i Torcal, cambrer del Cafè Espanyol; Josep Masó Bosch, cambrer del Nouvel Hotel, i Gabriel Galdà, com a president de la Societat L'Artística Culinària.

El lliurament d'aquestes recompenses efectuarà el ministre del Treball.

Han estat invitats a aquest acte, a premsa, tots els associats de l'esmentada entitat de patrons hotelers i les Associacions relacionades amb aquesta.

Pastilles Laxants Prats

no tosa mas
PULMONILO
VALLE
Cura su TOS

se sea pulmonar, nerviosa, de garganta, amfídica, etc., se cura con el PULMONILO, preparación que no tan sólo cura la tos, si que por ser un gran poder antiséptico de las vías respiratorias, evita posibles contagios de tuberculosis, gripe, resfriados, etc., por ello los médicos recetan PULMONILO, especialidad científica, que puede usarse como preventivo al salir de locales calientes, etc. Se vende en Casa Segal, Vicente Ferrer, Farmacia La Cruz, y otras.

CONCURS FOTOGRAFIC

La Secció Fotogràfica del Casal dels Lluisos de Gràcia acaba d'organitzar el seu primer Concurs fotogràfic social, que ha obtingut un bon èxit, com ho demostra el gran nombre de treballs rebuts.

El Jurat ha donat el següent fall: Grup Bromers. — Copa d'honor, treball número 148, lema: "Tarda plàcida. — Medalla de vermeil, treball número 39, lema: "Calma". — Medalla d'argent, treball número 122, lema: "Vegetació. — Medalla de bronze, treball número 63, lema: "Un camí del Vallès". — Medalla de bron-

MADAME X
FABRICACIO PATENTADA
AUM COMERCIAL REGISTRAT
PAPER causat per a aprimar, des de 15 ptes, COSTABLES per a estriar el cos, SOSTENIBLES per a recollir la imatge, PRETENS per a reduir la regió de l'estómac, BONES per a començar les coses, BONES per a formar el drag, APARELL D'ENFLESCAMENT TOP DE CAUTIU PUS

Passatge de Gràcia, 127

VENDA DE PASQUES

PER ALS NENS

Conèixem els desigs de les mares. Portar llurs nens vestits i calçats irreprotxablement, amb elegància exquisida.

Totes les mares desitgen per a llurs nens el millor que es fabrica, el millor que existeix en el comerç. I per tal d'aconseguir llurs desigs, posen major esforç, major interès que quan es tracta de comprar per a elles mateixes.

L'adquisició del calçat convenient és la tasca més difícil. Cal elegir la sabateta completa, perfecta, que uneixi a la forma primorosa i delicada la qualitat que asseguri amb la solidesa una defensa absoluta contra pluges i humitats.

Visiteu-nos amb els vostres nens, amable senyora, i tinguen la seguretat que a casa nostra trobareu precisament el que desitgeu, no allò que solament s'assembla al que vos busquen.

Avui, com cada DIJOUS, obsequiarem els nostres petits clients amb valuosíssimes joguines rebudes exclusivament per a aquestes festes.



Bonica sabata una tira ocària negra:
Mides . . . 24-26 27-29 30-33 34-36
Preus Ptas., 10.50 12.— 13.50 16.—
En naco taronja o en xarol negre:
Preus Ptas. 13.— 16.— 18.— 22.—

Calçats Mineroa S.A.

Via Laletana, 30
Salmeron, 71 - Pelayo, 11 - Rambla Estudis, 4
Colom, 2 (quadrada Plaça Reial), 1 Escudellers, 6

LA VIDA RELIGIOSA

SANTUARI DE L'IMMACULAT GOR DE MARIA (Arquebisbe P. Claret, 47)

L'Apostolat de l'Oració, del Santuari dels Pares Missioners del Cor de Maria començarà avui, dia 29, solenníssim Triduum al Sagrat Cor de Jesús, a un quart de vuit del vespre; predicarà el R. P. Cándid Rincón, C. M. F., i s'actuaran ultra notables cançons de metall, l'esplèndida Il·luminació elèctrica de les aranyes que s'estan muntant aquests dies, el mateix que els grans i magnífics canelobres que amb llurs seixanta cinc bombetes cada un han deixat gratament sorpresos a tots els que han tingut el gust de contemplar-los.

Rocís de l'Apostolat, no hi manquen cap dia.

— Els sermons del tradicional Octavi de la Misericòrdia de Santa Maria de la Mar han estat confiats al reverend Pape Ramon M. Bolds, S. J.

ULTIMES CREACIONS DE LA MODA EN CARTERES I BOLSERS, etc.
preus limitats fabricació pròpia
OASA OSTIE
23, Passatge de Gràcia, 23

AVUI DIJOUS,
en el GOYA debut de
ELVIRA DE AMAYA
la grandiosa superproducció
RUSSIA

EL SENYOR

En Joaquim Costa i Borràs

vidu en primeres noces de Na Josefa Ferrer Bertran

ha mort cristianament a l'edat de 57 anys

(A. C. S.)



Els qui el ploreu: esposa Teresa Llusà, fills Josefa i Joaquim, fills polítics Josep Torrens Gros i Rosa Bigorra, néts, germana i germans política, nebots i cosins, i la casa P. TORRENS GROS, en assabentar llurs amics i coneguts de tan irreparable pèrdua els pregunten que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuòria, Avinguda de la Verge de Montserrat (Vila Loreto), avui, dijous, a les tres de la tarda, per tal d'acompanyar el cadàver a l'Església parroquial de Nostra Senyora de Montserrat, i després al cementiri de Sant Andreu.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

BARCELONA

La política

LA CATALANITAT DE "LA VANGUARDIA"

"La Nacion" publica aquest diàleg de "La Vanguardia".

"La Vanguardia", de Barcelona, rotatiu català, ple de sin embargo de gloriosa catalanitat, de esa catalanitat que culmina en noble benevolencia y generosa comprension por sus articulos, por su colaboracion, por sus completos servicios informativos, es, sin hipérbole, uno de los primeros periódicos de Europa.

Ha realitzat, cotidianament, sin penitencia, una recia labor de cultura, de severa educacion ciudadana y ha sido espejo moral de causas justas. Huelga decir que ha encauzado la pasion cuando se ha determinado en el ambiente por sendas de virtud y ha resuelto las opiniones con austeridad incombatible.

Tanto más desinteresadamente es este elogio espontáneo que se apoya en la admiracion y en la justicia, cuando que "La Vanguardia" no es periódico partidista ni afecto siquiera a Uniones Patrióticas.

JEN LERROUX TORNA A BARCELONA

Es diu que el cap del partit radical J. Lerroux vindrà de nou a Barcelona a la darrera desena del vinent mes de gener.

TRANQUIL·LITAT POLITICA

Diu el corresponçal a Madrid del "Diario de Barcelona".

"Termina el año 1933 con absoluta tranquilidad política, disponiéndose los ministros a disfrutar de ella sin que empalle el horizonte una sola nube; semejante situación, después de cuatro años largos de predominio del régimen excepcional, no puede menos de considerarse como un resultado de la labor del mismo, el cual considera a la hora presente de tal manera desembarazado del camino de obstáculos, que alude sin el menor titubeo a la seguridad de alcanzar algunos años más de vida.

Frente a los que censuran a la dictadura, ofrece o presenta, mejor dicho, ésta, como demostración de que el sacrificio no ha resultado estéril, el balance tranquilizador que da de sí el examen de la actual situación de España, balance que contiene notas tan simpáticas como las desgraciadas del impuesto de utilidades que comenzarán a regir a principios del año ya inmediato."

UNA PENYORA DE MIL PESSETES A "LA VEU DE CATALUNYA"

En rebre el governador civil els periodistes els digué que havia imputat una multa de 1.000 pessetes a "La Veu de Catalunya", per haver publicat, ple de blancs, un article que precisament havia censurat el propi senyor Mians del Bosch.

Afegí el governador que la multa era de 1.000 pessetes per ésser el periodista reincident, i que a més havia estat apercibit de suspensió, cas d'incurrir de nou en la falta.

EL MUNICIPI

MODIFICACIONS A LES OBRES DEL TUNEL DEL CARRER DE BALMES

En el darrer ple de l'Ajuntament va ésser aprovada una proposició sànt que, en vista de l'ordenat per la segona divisió de ferrocarrils, en comunicació de data 23 de maig darrer, perquè es presentés el projecte d'afegir i el dels revestiments necessaris perquè quedés tot assegurat que no es produïren esllavissades durant la via durant les obres, i d'ací endavant, en l'explicació en trinxera del ferrocarril del carrer de Balma, entre els carrers de Llorca i Montaner, i resultant de l'informe engé i projectes formulats pel director general dels serveis tècnics, que la solució de treballar el ferrocarril en trinxera és més cara que la de construir-lo en foradada, amb l'avantatge, a més sobre aquella, de no inutilitzar com a carrer l'actual explanació del ferrocarril, s'adopti la solució de construir en foradada el trajecte indicat i, a aquest efecte, s'aprovi el projecte formulat per la Direcció general dels serveis tècnics, competent, a més, l'encarregament amb el carrer de Balma i la Diagonal, i la supressió del pas a nivell del carrer de Pi i Margall, i que el major cost sobre el projecte anteriorment aprovat, de 1.817.321/39 pessetes, s'apliquin, 1.488.261/59 amb càrrec al pressupost extraordinari del ferrocarril de Sarrià (carrer de Balma), igualment que la resta de pessetes 329.059/80.

ADVERTIMENT ALS PROPIETARIS DE LA PLAÇA DE SANLEHI

Havent-se de procedir a la renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

La renovació del paviment de l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat, des de l'emplaçament en construcció fins a la plaça de Sanlehi, d'acord amb l'establert en les disposicions municipals vigents, es preveu als propietaris de finques en l'esmentada avinguda, que facin les que necessitin, i a les propietats de serveis públics i a tots aquells que hagin d'executar obres en la pública, traslladant els serveis als voreres, començant les obres el dia quínes dies següents a l'aprovació definitiva, pendent el qual no es podrà començar la nova pavimentació.

Les Lletres

"IOSAFAT" DE PRUDENCI BERTRANA, EN ITALIA

A les edicions "Alpes", de Milà, acaba de publicar-se, bellament editat, un llibre de proses de Prudenci Bertrana. Conté la novel·la "Josafat", traduïda per l'il·lustre professor Giuseppe Ravegnani, i diverses narracions, traduïdes per l'eminent literat Cesare Giardini. Aquestes narracions són "Un company de caca" ("Un compagno di cacca"); "La sargantana de l'Ermida" ("La lucertola dell'Ermida"); "L'oca salvatge, i arbitrària" ("L'oca selvatica"); "El Cerdà" ("Un uomo di Cerdagna"); "L'amie Pellini" ("Vita e avventura del mio amico Pellini"); i "L'esplicació d'Antoni Seradell" ("L'esplicazione d'Antoni Seradell").

Precedeix el volum un bell próleg de Giuseppe Ravegnani.

Les Arts

CONFERENCIA SOBRE FRANCESC GIMENO

Avui, dijous, a les 7 del vespre tindrà lloc a la Sala Parés la conferència que donarà en Rafael Benet sobre el pintor Gimeno amb motiu de l'exposició de homenatge que s'està celebrant.

LA MUSICA

ASSOCIACIO D'AMICS DE LA MUSICA :: SISE CONCERT

Aquest sise concert anà a càrrec del senyor Emili Pujol, especialitzat en la música de guitarra, i ben conegut entre nosaltres.

Emili Pujol, entre els actuals concertistes de guirra, és un dels que més senten la preocupació de depurar les possibilitats d'aquest instrument i constituir amb ell un art noble i exquisit, que s'adapti, com en altres temps, a les exigències del públic culte i "amateur" dels concerts. No cal dir que el temperament refinat d'aquest artista suposa una aportació valuosíssima dins la mena de maçoneria que semblen constituir els virtuoses de la guirra, tot desitjant imposar l'instrument de llurs habilitats. Pujol és un dels afiliats a aquest art, en el qual a la bona intenció i convicció lleal, s'hi barreja un simpàtic snobisme, així com un esforç erudit que escorcolla en els segles passats valors oblidats d'obscurs viuelistes.

A poc a poc, lentament, els concerts de guirra van venençant i multiplicant-se; hom pot dir que ja compten amb el seu públic. Degut a la qualitat de l'instrument, a la seva sonoritat dolça, somnolosa, melangiosa, que sembla evocar visions en miniatura, cada vegada les sessions esdevenen més atractives, surant-hi una amable intimitat.

Hom diria, però, que les dificultats que la guirra ofereix com a instrument de concert, no han estat del tot vençudes: la seva sonoritat és, certament, limitada, manca també dissimular certes asprors de la execució, certa resistència o sensació de resistència que la guirra oposa fins a la tècnica més acabada, sensació que no sentim quan l'instrument és en mans de tocadors populars (andalusos, castellans), que extremen d'ella no com aquí, un món d'insomni, sinó accents de vermella passió o de sentiment trágic de la vida. També el repertori amb què es compta no és gaire extens; de vegades els programes cauen en el pecat de la monotonia.

No va ocórrer així en el concert que ens va oferir el sensitiu artista Emili Pujol. Fou un concert de programa variat en el qual figuraven autors dels segles XVI, XVII i XVIII, romàntics i moderns.

Despertaren especial interès les peces antigues de Lluís Milán (1585), Corbetta (1615...), Sanz (1710), Robert de Visé (1682), totes elles de delicada espiritualitat, i a més a més, transcripcions d'obres de Bach.

No mancaren en el programa els noms indispensables de Sor, Tárrega, Albéniz, Malats i Falla i es donaren a conèixer unes discretes peces de A. Broqua (argentin), Petit i del mateix concertista senyor Pujol.

Aquest escoltà molts aplaudiments, deixant força complagut el selecte auditori.

EL NOU CATEDRATIC DOCTOR XIRAU

Amb motiu d'haver saludat el doctor Joaquim Xirau, nou catedratic de Lògica Fonamental, ens ha fet avinent el seu entusiasme per la tasca docent que va a començar.

ELS NOUS QUESTIONARIS

Han estat publicats a la "Gaceta" la quasi totalitat dels questionaris, aranjats segons disposició del Govern. En falta encara algun de la secció de Lletres, que no tardarà a ésser publicat.

ELS LLIBRES DE TEXT

Dels llibres presentats per a la seva aprovació com a obres de text, solament s'ha acceptat el que tracta de Física. Sabem que algunes de les altres obres presentades eren molt lleugeres en tots els sentits, però que no han estat acceptades, segons sembla, degut al fet que no segueixen del tot el questionari de l'assignatura.

L'ALCADE DE MANILA

Aquest matí, entre altres, ha complimentat el Rector, l'alcalde de Manila, senyor Romáldez.

La restauració de Poblet

Recollim del nostre col·lega "La Nau".

"Gràcies al senyor Eduard Toda, president de la Comissió de Monuments de Tarragona, ha estat reintegrada a Poblet la pica d'un brodat del nostre gran cenobi que ha estat uns anys en mans de l'antiquari barceloní senyor Babra.

Per altra part, tenim informes que la Direcció general de Belles Arts té ja l'expedient amb els documents bàsics que la Superioritat havia reclamat a la Comissió, per a acordar el que cal sobre l'expropiació dels terrenys i ruïnes compreses pel recinte exterior del monestir que avui estat en poder de particulars.

L'interès demostrat en aquest assumpte pel Comte de les Infantes, fa creure que seran vençuts fàcilment els obstacles que l'oponen a la completa restauració del cenobi.

NOTES OFICIOSES

EL CONCERT DE CAP D'ANY DEL PALAU

Seguint el tradicional costum, es prepara al Palau de la Música Catalana, per a la diada de Cap d'Any, un concert de sardanes en el qual prendran part les conegudes i populars cobles Antiga Pep, de Figueras; Art Gironi, de Girona, i la cobla Barcelona. Col·laborarà en aquest concert el nostre benemèrit Orfeó Català, sota la direcció del mestre Lluís Millet.

AMICS DE LA MUSICA DE GADALONA

L'Associació d'Amics de la Música, de Badalona, anuncia per al vinent concert, que es celebrarà el dia 30 de desembre, una recital de

"Neder" a càrrec de la distingida cantant senyoreta Maria Lluïsa Claramunt.

L'acompanyarà al piano el compositor badaloní Ramon Salsas, del qual es donarà a conèixer una exquisida composició que per a aquesta sessió ha escrit expressament; la lletra és del poeta J. Carper.

En la part central del programa, Na Mercè Rovira, jove i simpàtica i intel·ligent pianista, donarà, per primera vegada, un concert públic. Executarà el magnífic "Concert italià" de J. S. Bach, i encara d'altres importants composicions de Chopin, Albéniz i de Ravel.

El servei aeri Madrid-Barcelona

Malgrat el temps que feia, ahir a tres quarts de dotze sortí de l'aeròdrom del Prat l'avió de la Companyia Ibèria que fa el servei diari a Madrid. Portava complet el número de passatgers. L'avió va arribar a Madrid a tres quarts de quatre de la tarda.

L'avió que havia sortit de Madrid a les onze, arribà al Prat a dos quarts de tres, també complet.

L'ENSENYAMENT

SESSIO CIENTIFICA A L'INSTITUT DE MEDICINA PRÁCTICA

En la darrera sessió científica celebrada a l'Institut de Medicina Práctica exposà el doctor Bascomte Lakanal, amb fermes arguments, la decadència en l'art de formular. Per a demostrar la seva tesi va assenyalar les diferents evolucions per què ha passat la ciència terapèutica fins a arribar al grau de desenvolupament en què avui la trobem. Va combatre les modernes associacions medicamentoses que amb finalitats industrials es presenten a la classe mèdica, i aportà bases per a les especialitats, decantant-se per les de medicació única o associacions de molts poques substàncies d'acció sinèrgica. Fustigà el mal costum dels formularis com a imprescindibles al pràctic, i acabà afirmant que el metge no ha de veure malalties, sinó malalts.

En la discussió del tema va intervenir el doctor Lacalle, el qual rectificà conceptes del disertant; i el president de l'Institut va fer patent la complença del selecte auditori en escoltar el molt documentat discurs del doctor Bascomte, que feia honor a la tribuna de l'entitat i al disertant, acreditant-se d'expert terapeuta.

En la vinent sessió del dia 22, a les deu de la nit, s'efectuarà la inauguració del curs, dissortant el doctor Pujol Arrieta, secretari de l'Institut, i anirà a càrrec del soci d'honor doctor Garcia Inglada l'article de fons "Medicina i història".

SESSIO A LA SOCIETAT CATALANA DE PEDIATRIA

La Societat Catalana de Pediatria celebrà sessió científica ordinària avui, dijous, a les deu de la nit, en la qual es desenvoluparà les següents comunicacions: Doctor E. Roviralta, "Suggerències sobre els dos primers malalts de poliomièlitis tractats pel procediment de Delcroix". Presentació d'un malalt. Els doctors Torrell Cendra i Cluet Garcia, "Plastie en agenesia auricular". Presentació d'un malalt. El doctor Isidre Tort, "Sobre un cas d'erisipela recidivant".

EL NOU CATEDRATIC DOCTOR XIRAU

Amb motiu d'haver saludat el doctor Joaquim Xirau, nou catedratic de Lògica Fonamental, ens ha fet avinent el seu entusiasme per la tasca docent que va a començar.

ELS NOUS QUESTIONARIS

Han estat publicats a la "Gaceta" la quasi totalitat dels questionaris, aranjats segons disposició del Govern. En falta encara algun de la secció de Lletres, que no tardarà a ésser publicat.

ELS LLIBRES DE TEXT

Dels llibres presentats per a la seva aprovació com a obres de text, solament s'ha acceptat el que tracta de Física. Sabem que algunes de les altres obres presentades eren molt lleugeres en tots els sentits, però que no han estat acceptades, segons sembla, degut al fet que no segueixen del tot el questionari de l'assignatura.

L'ALCADE DE MANILA

Aquest matí, entre altres, ha complimentat el Rector, l'alcalde de Manila, senyor Romáldez.

La restauració de Poblet

Recollim del nostre col·lega "La Nau".

"Gràcies al senyor Eduard Toda, president de la Comissió de Monuments de Tarragona, ha estat reintegrada a Poblet la pica d'un brodat del nostre gran cenobi que ha estat uns anys en mans de l'antiquari barceloní senyor Babra.

Per altra part, tenim informes que la Direcció general de Belles Arts té ja l'expedient amb els documents bàsics que la Superioritat havia reclamat a la Comissió, per a acordar el que cal sobre l'expropiació dels terrenys i ruïnes compreses pel recinte exterior del monestir que avui estat en poder de particulars.

L'interès demostrat en aquest assumpte pel Comte de les Infantes, fa creure que seran vençuts fàcilment els obstacles que l'oponen a la completa restauració del cenobi.

El crim del carrer de Trafalgar

Ampliant la nostra informació d'ahir, fem constar que abans d'ahir, a la tarda, el jutge, es va traslladar al garatge Parqué, en el qual treballen dos fills del mort.

L'amo, que es troba al lloc malalt, va donar immillorables informes del Josep, a qui tenia d'encarregat de la venda de benzina, essent persona de tota la seva confiança. Afegí el testimoni que el dia 19, com de costum, el Josep va sortir del garatge a les vuit del vespre i marxà a casa de l'amo per tal de donar-li compte de la recaptació del dia, sortint de casa seva prop de les nou del vespre.

En quant al Guillem, fa un mes que per recomanació del Josep, va entrar a casa seva com a xofer.

El dia 19 recorda el testimoni que a les tres de la tarda encarregà un servei a Guillem, tornant aquest de fer-lo prop les set, marxant sense saber on.

Quan el jutjat estava a la casa de l'amo del garatge, es varen presentar els dos germans amb l'objecte de saber si podien seguir treballant com abans.

Mentre el jutge prenia declaració a l'amo, l'agent de vigilància que acompanyà el jutjat, va interrogar novament Guillem i comunicà al senyor Fernández Cavada les manifestacions d'En Guillem.

De seguida s'ordenà que els dos germans compareguessin davant el jutge, i després d'una declaració que va durar dos hores i mitja, el jutge ordenà la detenció del Guillem, rigorosament incomunicat, als calabossos del jutjat.

Sembla ésser, segons versions recollides pels passadissos del jutjat, que el Guillem no va saber explicar el que va fer des de les set que va plegar del treball, fins a les nou, que diu va sopar.

També sembla que ha incorregut en contradiccions i va explicar que diversos dies havia presenciat les baralles dels seus pares.

Una de les baralles que explicà, coincideixen talment amb les dites per la Josefa Fuertes, que han fet creure que el Guillem estava present aquell dia.

Després declarà el Josep, el qual s'ha mantingut sempre en les seves primeres manifestacions.

Ahir al matí va declarar el portor Joan Mas, qui va dir que fou el Guillem i no el Josep el que va recomanar-li dongués poca publicitat al succeís.

No recordà el porter a l'hora que el Guillem tornà a casa.

També estava als passadissos del jutjat, un dependent del garatge Parqué, company d'En Guillem, el qual sembla fou anomenat pel Guillem com a testimoni.

Aquest és diu Ignasi Montoliu. La seva declaració no va aportar cap detall d'interès. Solament va dir que plegà a dos quarts de set, marxant cap a Sant Adrià, on viu, per tal de sopar i després anar al cinema.

El que no està clar fins ara i on van dirigides totes les diligències del jutjat, és a saber si el Guillem ha pogut tenir part en el crim, ja que, com es recordarà, malgrat tenir menys anys que En Josep, va marxar a Saragossa a cercar recomanació, tan aviat com varen detenir la seva mare.

Cal tenir present que els metges forenses, en la relació d'autòpsia, donen com a provat la intervenció de dues persones en el crim.

A la tarda els funcionaris del gabinet antropomètric de la Delegació de Policia varen anar a la casa del crim per a prendre els senyals digitals de la cambra del mort.

UN ALTRE CRIM DE FA DIVUIT ANYS, PER L'ESTIL D'AQUEST I TAMBE AL CARRER DE TRAFALGAR

El carrer de Trafalgar no és pas un carrer que es distingeixi per les seves disbauxes, ans al contrari, és més aviat un carrer essencialment tranquil.

Malgrat això, els veïns recordaven d'aquest crim, que ara fa uns 18 anys, un altre crim que es verificà al mateix carrer i una o dues portes més avall del que avui en parlem.

Vivia en una botiga d'allí prop un fuster, a qui la seva dona, apropiant l'avinentesa que aquell dormia, el va matar a cops de martell al cap, i per fer desaparèixer el cadàver, amb la verra li tallà els braços, mans, cames, peus i cos, i ficant-lo en un sac, anà a tirar-lo a l'aiguaió Comtal.

Quan el veïnat començà a notar la falta del fuster, una noia d'una vaqueria declarà que feia tres o quatre dies havia vist la dona del fuster carregada amb un sac, el qual l'havia anar a llençar a l'Aiguaió, prop la caserna de la guàrdia civil, on fou trobat el cadàver, a trosos.

La dona fou detinguda i tancada poc després a un manicomí, per haver dictaminat els metges que era boja.

ANTECEDENTS DE LA FAMILIA DEL CRIM

Hem tingut ocasió de parlar amb alguns veïns del carrer Trafalgar núm. 76, els quals ens han manifestat que la processada és persona de molt malt geni i cercador de raons; quasi ningú de l'escala es tractava amb ella, fins a l'extrem que quan es trobava al terrat per estendre roba, si havia alguna veïna, aquesta marxava perquè no li busqués raons.

Recorden els veïns antics que els primers anys que la família vivia en el pis on ha ocorregut el crim, i les triatures per petites, la processada, amb un bit de bou els pegava sense pietat.

Les baralles entre el matrimoni

eren molt sovint i en una ocasió, En Marian Garcia va estar algun temps fora de casa seva.

La Josefa té actualment 58 anys, i és filla d'un poble de la província de Saragossa.

Del mort en sabem que tenia 68 anys i era natural de Torrelaguna, província de Guadalajara.

Durant molts anys fou dependent de la Companyia Colonial, d'on actualment cobrava un retir.

Es dedicava a la compra-venda de llibres vells, especialment els que feien referència a assumptes de braus.

Era molt conegut pels afeccionats a les curses de braus, als quals visitava molt sovint, oferint-los llibres antics de l'esmentada festa.

Un dels afeccionats que coneixia molt En Marian, ens ha dit que era una persona molt correcta i que no la creia capaç de cap malfeta, així com tampoc creia que tingués cap enemic.

El matrimoni havia tingut quinze fills, dels que actualment en viuen vuit.

Cinc estaven a Barcelona, vivint amb llurs pares, i són En Josep, Guillem, Sagrari, Felícia i Paquita.

Els altres fills, que han arribat tots a Barcelona, són Maria, la qual estava a Portugal, empleada en un gran comerç.

Assumpta, que vivia a Palma de Mallorca, contractada per una casa de confecció de capells de senyora, i Pepeta, la qual està casada a París.

LA IMPRESSIO DEL CRIM HA REPERCUTIT A SARAGOSSA

D'un col·lega de la nit en reproduïm la següent informació de Saragossa: "El crim començat en Barcelona fa uns dies i del que feu víctima el senyor Garcia Oñosa, atrau la atenció de cierto número de personas en Zaragoza, per conèixer a la protagonista, Josefa Fuertes.

Viví Josefa Fuertes en Zaragoza, ha cent trenta o trenta i cinc anys, siendo camarera de la fonda de Elias Cequiel, en la calle de Alfonso.

PENINSULA

Ha estat provat un dels avions — amb motor construït a Barcelona — que intentaran el vol directe entre la Península i Guinea

Els nostres corresponents madrilenys ens faciliten una curiosa estadística dels governs del regnat d'Alfons XIII

EL VOL DIRECTE A GUINEA

Madrid, 28. — Aquest matí ha quedat en ordre de vol un dels dos aparells Breguet construïts a la fàbrica d'aeroplans Construccions Aeronàutiques, de Jetafe, en el qual es realitzava el vol directe a Guinea.

El mateix temps que aquest aparell, ha estat construït un altre del mateix tipus i que segurament serà destinat a empresa més important.

L'aparell, en el qual es realitzarà el vol a Guinea, va proveït d'un motor Hispano de 600 HP. construït a Barcelona.

A primeres hores del matí s'han fet càrrec de l'aparell els aviadors González Gil i Barberán, que són els que intentaran el vol directe a Guinea, i han realitzat amb ell un vol que ha durat més de mitja hora, per tal de provar els comandaments i reglats de l'aparell. La prova no ha pogut ésser més satisfactòria: l'aparell ha respost perfectament i els pilots han aterrat verament encisats de les seves condicions.

La segona prova, realitzada aquesta tarda, ha consistit en desenganxar amb 1.500 litres de gasolina per estar volant quatre o cinc hores. L'aparell ha desenganxat sense novetat i ha evolucionat a la perfecció.

Aquesta nit es carregaran els dipòsits amb 4.000 litres, càrrega màxima que permet la capacitat de l'aparell, per a provar-los i veure si poden o no.

Realitzat aquesta prova, es descarregaran els dipòsits i demà, ja amb menys càrrega, l'aparell serà portat en vol de Jetafe a Cúcuta Vientos, on es realitzaran proves de maniobra i altres proves d'abord.

Probablement, si el resultat d'aquestes proves és tan satisfactori com el de les realitzades avui, demà passat González Gil i Barberán, a bord de l'aparell, aniran a Sevilla, on iniciaran el vol a Guinea.

L'aparell ha anat avui una velocitat de 220 quilòmetres per hora.

En ordre de vol i amb la càrrega màxima, el pes de l'aparell és de cinc tones i mitja; és clar que amb aquesta càrrega l'altura que pot assolir és escassa; però a mesura que vagi disminuint pot anar assolint altures fins a una màxima calculada en 7.000 metres.

Les proves han satisfet completament els dos pilots, que amb tant entusiasme preparen el vol a la Guinea espanyola.

"LA GACETA"

Madrid, 28. — La "Gaceta" publica les següents disposicions:

Decret admetent la dimissió dels governadors civils de Santander i de València i el nomenament dels nous a favor, respectivament, del general Andreu Saliquet i senyor Cristóbal Barrado.

També publica el decret nomenant general de la segona brigada d'infanteria de la dotzena divisió el general de brigada senyor Emilio Mola, que queda encarregat del Govern militar de Santander.

De Marina, publica les reals ordres aprovant el nou itinerari per als serveis de Canàries.

D'Hisenda, resolent la instància presentada a la Delegació d'Hisenda d'Avila demanant aclariment a l'administració de cobrança de la patent d'automòbils, en el sentit que l'exemple contingut en el número 2 de l'article 13 del reglament per a l'administració i cobrança de la patent nacional de circulació d'automòbils, del 28 de juny passat, comprèn també a les empreses de transports de mercaderies a les que es referirien les regles contingudes en l'expressat precepte.

També publica les noves regles encaminades a regularitzar els serveis de recaptació i comptabilitat relativa a la patent nacional de circulació d'automòbils.

"L'A B C" I L'ESTATUT DE PREMSA

Madrid, 28. — Seguint la discussió sobre l'Estatut de premsa, diu "A B C" que si la Direcció general de premsa no ha de tenir les funcions que li atorga l'Estatut, si sols resultés a la fi una plantilla més de les que solen aparèixer a l'empay de tota reforma, és cert, com diuen els periòdics afins al Govern, que no mereixeria una batalla.

El refús tal com l'Estatut el presenta, però per a serveis de detall i d'arxiu no ens fa cap novetat.

El règim actual de la llibertat i la premsa, molt més que a la censura, el país no ha pogut escapar el 13 de setembre de 1937 per a una nova batalla.

El règim actual de la llibertat i la premsa, molt més que a la censura, el país no ha pogut escapar el 13 de setembre de 1937 per a una nova batalla.

El règim actual de la llibertat i la premsa, molt més que a la censura, el país no ha pogut escapar el 13 de setembre de 1937 per a una nova batalla.

El règim actual de la llibertat i la premsa, molt més que a la censura, el país no ha pogut escapar el 13 de setembre de 1937 per a una nova batalla.

El règim actual de la llibertat i la premsa, molt més que a la censura, el país no ha pogut escapar el 13 de setembre de 1937 per a una nova batalla.

No hauria tingut la popularitat i l'ajut que des del primer moment li donà el país.

Amb l'ordre social les seves modalitats constitueixen el règim jurídic, que és suprema garantia d'ordre material i dels drets i interessos legítims.

No és veritat que li donés tot fet la llibertat d'opinió i de discussió. No obstant, a "La Nación" l'estranys que protesten contra la idea de que un govern disposi dels periòdics, i no sols per a prohibir comentaris i notícies, sinó també per a imposar la publicació de textos oficials i oficiosos.

Una col·laboració ministerial forçosa, a títol de servir l'interès nacional, encara que la consciència del periodista vegi aquest interès perjudicat en allò que se l'imposa.

Naturalment, diu "La Nación" amb la major naturalitat, els defensors del cop d'Estat no poden excloure la hipòtesi de governs danyosos i impossibles; però des d'ara aquests governs han d'ésser sagrats i indiscutibles per a la premsa.

L'ESDEVENIDOR DEL LIBERALISME, SEGONS EL SENYOR GASCON I MARIN

Madrid, 28. — A l'enquesta que sobre l'esdevenidor del liberalisme a Espanya té oberta "El Liberal", ha dit el senyor Gascon i Marin:

A Espanya ha existit una ideologia liberal traduïda en institucions democràtiques. No ha desaparegut tal ideologia, l'organització i distinció de la qual en un partit és necessària en tota acció normal de Govern, puix no sols governa el partit que ocupa el poder, sinó encara l'oposició que aspira a succeir-lo.

S'accentua la necessitat d'orientar i donar cohesió i contingut polític-social al sector liberal o democràtic i polític, no a base de simple agrupament al voltant d'una persona, sinó mitjançant afirmacions de perfecte governamental, d'afirmacions de criteri, orgànic de l'Estat i d'actuació d'aquest en la vida social, orientant les institucions democràtiques en el seu funcionament cap a la màxima eficiència; programa de contingut no netament polític, sinó social i econòmic.

L'aspecte polític, la reforma d'aquest ordre no han d'ésser un fi, sinó un mitjà per a donar a l'acció individual i a la de l'Estat el caràcter social que la vida demana.

Per a donar cohesió a tals elements la propaganda i la controvèrsia són necessàries.

El concepte de la llibertat està definit en totes les institucions de la post-guerra amb caràcter ben general. A això em remeto.

El respecte de la llibertat és deure primari de l'Estat i de la seva har monia.

LA PRESIDENCIA DE L'ACADEMIA DE LA HISTORIA

Madrid, 28. — En la sessió de l'Acadèmia de la Història celebrada ahir s'acordà celebrar el dia 30 l'elecció de president.

INTENT DE ROBATORI EN UN TREN ANDALUS DE MERCADERIES

Sevilla, 28. — Aquesta nit a les onze ha sortit un tren de mercaderies de l'estació de M. S. A., i en el trajecte que hi ha fins a Sant Jeroni ha estat assaltat per diversos individus que han llançat a la via nombrosos fardeles.

Poc abans d'arribar a l'estació de Sant Jeroni, el personal del tren se n'ha donat compte, la qual cosa ha motivat la fuga dels assaltadors.

Avissada amb urgència la guàrdia civil del lloc de La Puerta de Sant Juan ha destacat diversos números que recorren la via i els voltants.

Fins ara s'han trobat nombrosos fardeles dels que havien llançat els lladres, però aquests no han estat encara detinguts.

EL DESBORDAMENT DEL TAJO

Aranjuez, 28. — Durant el dia d'avui el Tajo ha baixat mig metre, i les aigües ja van pel llit del riu, si bé continuen negats els carrers de Colmenar i les i les hortes del voltant.

El sol lliure de les aigües presenta un aspecte tristíssim, car gran quantitat d'hortalisses han estat arrasades per les aigües i d'altres han quedat enterrades i inservibles.

La part més castigada per la inundació ha estat l'horta del Rebollo i la vega que s'albira des del pont de la Reina.

El gran corrent que ahir impedia passar pel carrer de la Reina, també ha cedit, però el corrent tampoc ha pogut circular a causa dels nombrosos arbres que han caigut a la via durant la nit passada.

Aquesta nit s'han restablert les comunicacions per ferrocarril amb Toledo, després de tres dies d'interrupció.

Les fàbriques de llum, encara que amb escassa força, donen una mica d'illuminació. Les de ferrocarril continuen sense funcionar.

La conseqüència del tempestat és la inundació del camp es-

fel que s'accentués considerablement la crisi obrera que ja existia. Per altra banda, diverses fàbriques han acomiadat llurs obrers per manca de materials.

Existeixen gran nombre d'obres en atur, als quals és lògic que les autoritats els atenguin per a alleujar llur crítica situació.

EL DESBORDAMENT DEL LUCUS

Larraix, 28. — A conseqüència dels forts temporals de pluja han quedat incomunicats els pobles de la zona de Larraix amb els de la zona francesa, Tànger i Tetuan.

El desbordament dels rius Lucus i Mohacen ha inundat Alcazarquivir. Nombroses famílies han quedat isolades, i gràcies a la intervenció de la guàrdia civil i del personal al servei de les barques i botes tramesos, han pogut ésser salvades.

En molts establiments arriba l'aigua a més de dos metres d'alçada.

A la matutina de diumenge la inundació prengué caires alarmants.

Les autoritats celebraren una reunió i acordaren que quantes famílies quedessin sense aixopluc s'establint en el teatre i altres edificis de la ciutat i que se'ls facilitin robes i menjar.

Les forces indígenes, amb les intervencions militars, vigilen la dreta del riu Lucus.

La inundació aconseguí a diversos llogarets que foren desallotjats pels seus habitants, els quals es refugiaren en les altures.

Signora si han ocorregut desgràcies personals.

La línia fèrria de Larraix a Alcazar i la carretera foren destruïdes pel corrent i deixaren la ciutat totalment incomunicada.

Les maresmes que envolten Larraix estan convertides en un llac immens.

A la finca d'Adir es perdé la collita i s'ofegaren els animals que hi havia. El riu en corrent arrasà arbres i tallà el pas del pont de la carretera d'Arcila a Tànger.

A les proximitats de Buixa sofrí grans destroces la carretera que mena a Tànger.

El bufarot arrencà les línies telegràfiques i telefòniques de Larraix.

S'assegura que un indígena que s'ocupava en la reparació del cable fou emportat per les aigües.

El general Souza visità els llocs inundats. El pont dels pontoners serà ràpidament reparat a fi d'obrir comunicació, puix el tràfic es troba interromput.

La barra, en la desembocadura del Lucus ofereix un aspecte imponent i no hi ha forma de fer les faenes marítimes.

Les notícies que es reben del camp assenyalen que els rius més importants es desbordaren i inundaren les carreteres, pel qual és impossible comunicar amb les línies avançades.

També es parla que els ponts foren emportats pels corrents.

En les últimes 24 hores han baixat considerablement els rius i s'ha pogut tornar a la comunicació en part, després de grans dificultats.

En Alcazarquivir continuen moltes cases inundades.

La pluja persisteix en tota la regió i es temen noves crescudes dels rius.

En previsió que les inundacions assolixin majors proporcions, les autoritats han pres tota mena de precaucions per a evitar desgràcies personals.

LA REORGANITZACIÓ MILITAR DEL MARROC

Madrid, 28. — El "Diario Oficial de Guerra" publica una Reial ordre circular dictant regles per a l'organització militar del Marroc.

S'estableixen en la forma ja coneguda les atribucions i honors del cap superior, segon cap i comandants militars de les circumscripcions.

Se suprimeixen els Negociats de reclutament de Melilla, Ceuta i Larraix.

També se suprimeixen les oficines d'Informació d'aquells tres territoris, quedant a cada circumscripció un Negociat d'Informació.

Subsisteixen els quatre regiments i divuit batallons d'infanteria, reduint-se les plantilles en tres cents homes els regiments i en dos cents els batallons.

A títol d'assaig, es crea la unitat indígena de muntanya, amb fins ja coneguts.

No es varia l'actual organització i plantilla del Tercer.

En cavalleria, subsisteix l'actual organització i plantilla.

Les tropes i serveis d'artilleria s'organitzen en una inspecció i quatre Comandàncies.

Cada Comandància, en grups de campanya, posició i costa.

Les bateries d'obusos del 15 quedaran aparades.

Es constituïran tres grups mixtos: una Melilla, dos més Ceuta-Tetuan i Larraix.

La inspecció l'exerceix un coronel, que residirà a Tetuan. Les tropes d'intendència quedaran constituïdes per una inspecció i una intendència, que radicaran a Tetuan, i les tropes en dues Comandàncies: una a Melilla i una altra a Ceuta.

Les tropes de Sanitat s'organitzen suprimint-se les actuals companyies mixtes, creant-se dues Comandàncies.

El servei de Sanitat constituïran una sola inspecció.

Es reduirà al nombre indispensable els hospitals del grup de Melilla i Ceuta.

L'hospital de Maria Luïsa, de la circumscripció del Rif, s'instal·larà a Villa Sanjurjo, quedant a Targuist una infermeria.

S'organitza una companyia de mar per a cada una de les circumscripcions.

El servei d'aviació quedaran constituïts per una escuadra de dos grups, amb quatre esquadrilles, instal·lant-se un grup d'hidroavions a Mar Chica.

Dependran directament de la caserna general les esquadres i aeròdroms de Raif i Agumara.

Quedaran els avions sanitaris per assegurar l'evacuació de malalts de la zona muntanyenca per a utilitzar-los quan quedin quedin incomunicats per la neu.

A l'efecte s'habilitaran camps especials d'aterraig.

Les plantilles de regulars quedaran igual que en l'organització establerta el mes de juliol.

UNA ESTADÍSTICA DELS GOVERNOS ESPANYOLS D'AQUEST SEGLE

Madrid, 28. — Heus aquí una curiosa estadística del procés polític a Espanya corresponent al quart segle a què es controu el regnat de Don Alfons XIII amb els Governos que han exercit:

Quan jurà el Rei la corona, el dia 17 de maig de 1902, el Govern de la majoria d'edat el presidí En Praxedes Mateo Sagasta, essent-li ratificada la confiança. El dia 6 de desembre del mateix any hi hagué crisi total, substituïnt-lo En Francesc Silveira.

1903. — El dia 19 de juliol de 1903 dimiti el Govern de Silveira, encarregant-se de la presidència del Consell En Raimon Fernández Villaverde. El dia 5 de desembre el Rei encarregà de formar Govern a N'Antoni Maura, ocupant la cartera de Governació el senyor Sánchez Guerra.

1904. — El dia 5 de desembre abandonà la cartera de Governació el senyor Sánchez Guerra, substituïnt-lo el senyor Allende Salazar. El dia 16 de desembre dimiti N'Antoni Maura i el substituï el general En Marcel Azcárraga.

1905. — Plantejada la crisi total el dia 27 de gener, jurà el Govern presidit per En Raimon Fernández Villaverde. El dia 22 de juny, nou Govern, presidit per N'Engeni Montero Ríos. Presentada la dimissió el dia 29 d'octubre, se li ratificà la confiança i reorganitzà el Govern, portant al Ministeri d'Hisenda En Josep Echegaray, i al de Marina, el general Weyler. El dia primer de desembre s'endarrerejà del Govern En Segimon Moret, portant a la cartera de Governació el comte de Romanones.

1906. — El dia 9 de juny es reorganitzà el Gabinet del senyor Moret, i declarada la crisi el dia 6 de juliol, es formà un Govern presidit pel general López Domínguez. El dia 29 de novembre del mateix any fou novament president del Consell En Segimon Moret, i el dia 3 de desembre ocupava el Poder el marquès de la Viga de Armijo.

1907-1908-1909. — Al febrer tornà al Poder el senyor Antoni Maura, i al juny, reorganitzà el Gabinet, fent un canvi de ministres a la Guerra el marquès d'Estella, el qual presentà la dimissió al març de 1909, substituïnt-lo el general Linares. Es plantejà la crisi total al 21 d'octubre, i tornà a ocupar el Poder el senyor Segimon Moret.

1910. — El 9 de febrer formà Govern el senyor Josep Canalejas, figurant com a ministre d'Estat el senyor García Prieto, i d'Instrucció pública, comte de Romanones.

1911. — El dia primer de gener va plantejar la crisi el senyor Canalejas, i ratificada la confiança, va ingressar al Gabinet el senyor Rafael Gasset, com a ministre de Foment. El dia 29 de juny hi hagué també un lleuger canvi de carteres.

1912. — El dia 1 de març ocupà la cartera d'Hisenda el senyor Navarro Reverter, i el 12 de novembre, per assassinat del senyor Josep Canalejas, es va nomenar president interí el senyor García Prieto. Plantejada la crisi total el 31 de desembre, s'encarregà del Poder el comte de Romanones.

1913. — S'opera el 13 de juny una modificació al Gabinet, i el dia 27 d'octubre dimiti el comte de Romanones, encarregant-se del Poder el senyor Eduard Dato.

1914. — El dia 10 de desembre es modificà el Gabinet, dimint la cartera d'Instrucció pública el senyor Bergamín, substituïnt-lo el comte de Bogallán.

1915. — El 9 de desembre tornà a formar Govern el comte de Romanones, ocupant la cartera d'Estat el senyor Villaverde.

1916. — El 20 d'abril, amb motiu de

ESTRANGER

Les informacions del vol del "Dawn", de Mrs. Grayson, fan desesperar del salvament dels aviadors. El dirigible "Los Angeles" ha volat 31 hores sense trobar-se rastre.

A l'Argentina ha estat intensificada la repressió anti-terrorista

EL RAID DEL "DAWN"



MISTRESS GRAYSON

Les notícies rebudes a la redacció, en escriure aquestes ratlles, no són pas favorables a l'esperança de salvació de Miss Grayson i dels seus companys, el lloctinent Oscar Omdaul, el mecànic Kehler i el navegant Goldborough, que integraven l'equip del "Dawn". Amb tot, abans d'ahir hi hagué un moment en els quals hom cregué que els quatre aviadors havien estat trobats sans i salvats. La premsa estrangera comunicava la recepció d'un missatge d'Halifax que deia que el "Dawn" estava en panne a la illa Sable. La tempesta que hi regnava—deia aquesta informació—feia difícils les comunicacions i tot acostament a l'aparell.

Aquest comunicat de la illa de Sable (Nova Escòcia), deia que l'estació telegràfica sense fils captat un fragment de missatge que havia estat llançat a 21 h. 45, abans d'ahir per l'avió "Dawn", a bord del qual els quatre aviadors esmentats es proposaven efectuar el vol Roosevelt, Field, Harbeur, Grace (Terranova).

En aquest missatge es deia: "Hi ha alguna cosa que no marxa bé...", però no hi havia cap indicació sobre la posició de l'aparell. L'estació de T. S. F. del Govern del Canadà afeigia que a causa de les males condicions atmosfèriques i de les interferències, havia impossibilitat de rebre cap més comunicació ulterior del "Dawn".

Aquestes notícies, rebudes al cap de 60 hores de neguit portaren una esperança. Però els termes vagues i imprecisos del pretès missatge de Sable exigien una interpretació que de moment fou favorable, puix que

grés el senyor Miquel Villanueva, es reorganitzà el Govern, entrant els senyors Gimeno V., Ruiz Giménez i Gasset, i passant el senyor Santiago Alba al ministeri de la Governació al d'Hisenda. L'1 d'octubre morí el senyor Antoni Barrojo, essent ministre de Gràcia i Justícia, i el substituï el senyor Alvarado.

1917. — En 20 d'abril forma Govern el marquès d'Alhucemas. L'11 de juny el substituï un govern Dato. L'1 de desembre torna a ocupar el poder el marquès d'Alhucemas.

1918. — El 4 de març es forma el Gabinet Nacional, presidit per Maura. El 9 d'octubre dimiti el senyor Alba. El 9 de novembre cau el Govern Nacional i ocupa el poder el senyor García Prieto, creant la cartera de Proveïments.

1919. — El 15 d'abril forma govern Antoni Maura. El 13 de desembre el substituï el senyor Manuel Allende Salazar.

1920. — El 5 de maig forma govern Eduard Dato, creant el ministeri del Treball.

1921. — Assassinat el senyor Eduard Dato, en 9 de març, ocupa interinament la presidència el comte de Bogallán, i el 12 del mateix mes forma govern el senyor Manuel Allende Salazar.

L'HOMENATGE A PRIMO DE RIVERA

Madrid, 28. — Abans d'acabar la setmana es constituïrà la Comissió organitzadora de l'homenatge nacional al general Primo de Rivera.

Han acceptat llocs a la Comissió Jacint Benavente i els germans Alvarez Quintero.

La Comissió executiva serà presidida pel senyor Gavilán.

La Comissió ha rebut anuncis de girs que ultrapassin d'un milió, procedents d'Amèrica.

ELS NOUS DIPUTATS SANTANDERINOS SON ELS ANTICS ADICTES DE MAURA

Madrid, 28. — La nova Diputació de Santander ha quedat constituïda amb els antics elements del partit maurista.

GRUPS ESCOLARS A VINAIXA I VILOSELL (LLEIDA) I A SOLIVELLA (TARRAGONA)

Madrid, 28. — La "Gaceta" publica una real ordre d'Instrucció pública aprovant el projecte formulat per l'oficina tècnica per a la construcció d'un edifici amb destinació a dues escoles unitàries, una per a nens i una altra per a nenes, a Vinaixa (Lleida), pel seu presupost d'execució material que puja, inclosos els honoraris per la direcció de les obres, a pesseles 63.311,13.

Idem idem d'una escola a Vilosell (Lleida), pel presupost de 41.503,54 pessetes.

Idem idem idem a Solivella (Tarragona), pel presupost de

donaven a conèixer que el "Dawn" havia volat molt més lluny del que hom creia.

Abans d'ahir, a la tarda, el Comitè de socorsos de Miss Grayson feia saber que havia rebut aquesta informació d'una estació de T. S. F. de Chatham (Massachusetts):

"L'avió assenyalat que cerca la ruta entre les 7 i les 8, di-vendres al vespre. Tot d'una aquests senyals cessaren. Cal, doncs, concloure que aquest avió és a cosa d'un centenar de milles al sud-est del Cap Cod."

A base d'aquesta conclusió, el quarter general dels guardacostes donava ordres a totes les estacions de la Nova Anglaterra, per tal que els navilis fessin recerques en un radi de cinc centes milles al voltant del Cap Cod.



La regió New-York-Cap Cod-Alifax on ha d'haver-se perdut el "Dawn"

REGALEM

A TOTS ELS LLEGIDORS

DE

"LA PUBLICITAT"

UN FORMOS LLIBRET DE REIS

demanen-lo als únics proveïdors dels Reis d'Orient, els noms i adreces dels quals trobareu a continuació

SUMARI

Portada a tot color per JUNCEDA
Carta del Reialme d'Orient signada per SS. MM.

Conté
Els Reis d'En Menció per

En Josep M. Folch i Torres
amb quatre il·lustracions d'En MALLOL

Formularis de cartes per a escriure als Reis
"la nena bona" i "el nen dolent" per
MANUEL MARINELLO

EN CORNET,

EN JUNCEDA,

EN MALLOL i

EN LLAVERRIES

dibuixats per ells mateixos.

Retrat d'En FOLCH I TORRES

I com a suplement extraordinari es lliurarà
adjunt el bonic conte d'En
GUILLEM D'OLORO

LA VOLTA AL MON AMB AUTO PATI
"TUMILET"

de 16 pàgines i tres il·lustracions d'En
MALLOL

Formant un conjunt de 44 pàgines completa-
ment gratuït als lectors de

"LA PUBLICITAT"

CASES PROVEIDORES

PIUS RUBERT LAPORTA

Ronda Sant Antoni, 66

MAGATZEMS SANTA EULALIA

Boqueria, 1, 3 i 5, Cardenal Casañas, 2

Clínica de Bebés: 3, Bisbe, 3

Ganiveteria Roca: Plaça del Pi, 3

Porvenir de los Hijos: Fontanella, 9, 1er, 1a

Manuel Recort: Hospital, 27

Guillermo Puig: Pelayo, 14

Mechero Auer:AVINGUDA ALFONS XIII, 359 A i B

Diagonal (cantonada amb Llúria)

Wertheim: Avinyó, 9

Casa Llorenç: València, 213

Calçats Minerva: Via Laietana, 30

Taphioles i Pirretas: Ferran, 21

CATALUNYA

Gonçal de Reparaz (fill) parla a Reus sobre els
reconeixements geogràfics dels catalans
medievals

Al Centre de Lectura de Reus, Gonçal Reparaz (fill) va donar-hi una conferència sobre el tema que encapçala.

Comença el jove i distingit erudit dient que, en acceptar de donar la conferència que va proposar-se-li, escollí aquest tema per creure que les activitats geogràfiques dels catalans antics — en certa manera — el nostre excursionisme medieval — és un assumpte tothora interessant, però encara més avui, puix que constitueix una viva actualitat. S'excusa perquè parlava en català una mica premiada, però, portués de nacionalitat, no puc tenir — diu — massa pràctica en parlar l'idioma d'aquest país.

A l'Edat Mitjana — prossegueix — el coneixement que es tenia de la terra era molt restringit. Amb prou feines era coneguda tota l'Europa, la part nòrdica de la qual era submergida en el paganism i hi dominava un estat semi-salvatge. Per això, sobre les terres llunyanes, s'havien forjat llegendes i supersticions, algunes de les quals són curiosíssimes. Es projecten unes quantes diapositives d'il·lustracions del "Llibre de les meravelles", en les quals pots veure's la concepció fantàstica que llavors es tenia dels homes i les característiques dels països llunyans. Es deia que existien cinocéfalos, o homes amb cap de gos; monòculs, o homes que tenien un sol ull, i al front; cinòpodes, o homes amb un sol peu; andrògins, o hermafrodites; altres, sense coll, amb el cap sortint-los del pit.

La cartografia medieval es ressentia de tot això, i les imperfeccions, com les fantasies, abundaven. Moltes vegades les cartes eren adreçades seguint les indicacions que hom demanava als mercaders que venien de terres ignorades. Un frare genovès, Giovanni da Carignano, esperava, al port de Gènova, els vaixells que hi arribaven per a preguntar-los on venien, per tal de tenir-ho en compte en les seves cartes.

A més a més, per causes religioses, no es creia, a l'Edat Mitjana — com s'havia cregut a la Grècia antiga — en l'esfericitat de la terra. Per a demostrar-ho, es deia com era impossible que els antípodes caminessin al revés. Hom pensava, doncs, que la terra era una superfície plana. Els àrabs, però, no tant sols creien, llavors, que la terra era rodona, ans encara són els primers que construeixen esferes representatives del globus terràqui, a l'Edat Mitjana. Abans, ja ho havien fet els grecs.

Les cartes medievals drogades per irlandesos, musulmans, xinesos, etc., gairebé no mereixen, moltes vegades, ni el nom de cartes. Unes quantes divisions dels països i llur indicació del nom. La carta d'Orosi, historiador tarragoní del segle V, té les mateixes característiques. En canvi, les altres cartes catalanes — i, cal dir-ho,

també les genoveses — eren, en molts detalls, d'una gran perfecció i exactitud. La Mediterrània, lloc que més es coneixia llavors, hi és clarament i exactament dibuixada, però aquells indrets d'ella, com la conca del Nil, que cal suposar que no es coneixien molt bé, també hi consten d'una manera molt aproximada a la realitat. En les nostres cartes, el nord d'Europa hi és molt ben vist; la Bàltica, al mapa-mundi de Dulcert, de 1339, ja és una mar tancada, al revés dels mapes d'altres procedències. També la mar Caspia i la mar Negra són posades amb exactitud. Les conques del Don, del Volga i del Danubi hi estan ben indicades, com les ciutats i pobles que contenen. Catalunya era, però, una potència marítima, i els seus navegants molt ardits. Per això la coneixença pràctica que es tenia del món era gran, per l'època, i es tradueix en l'obra dels seus cartògrafs.

Prova de l'ardidesa dels catalans són les queixes que formularen els nostres reis als monarques del Nord d'Europa acusant llurs súbdits de pirateria contra els vaixells catalans. Pere II i Jaume II reclamaren al rei d'Anglaterra diverses vegades i gairebé sempre amb tota la raó, puix que els anglesos d'allavors, inferiors en civilització, feien actes de vandalisme contra els catalans. Aquests eren estesos per diferents països d'Europa, i va caldre també que Jaume I reclamés a Flandes en protecció de súbdits del seu poble. Molt gran era el delit que tenien els nostres avantpassats per a conèixer món: en els mapes catalans apareix per primera vegada el nom d'Estocolm i altres ciutats de la Bàltica, la mar del Nord i el Centre d'Europa. Per això la toponímia és d'una exactitud i amplitud colpidores.

La primera carta que es coneix és la de Dulcert, però es dubta que aquest fos català, puix signa "Angelino", i aquest nom no ho és gens. Sembla que va ésser un genovès domiciliat a Mallorca, que catalanitzà el seu nom, cosa molt freqüent a l'Edat Mitjana. Cal esmentar després l'atles dels Cresques i l'enorme importància de l'escola mallorquina. La producció cartogràfica medieval de Catalunya, tan important pel nombre i la qualitat, cal deplorar-ho, es troba gairebé tota a França, Anglaterra, Itàlia, Alemanya, Suècia i Amèrica. A Catalunya, només hi ha un exemplar a la Biblioteca de Catalunya: un mapa de Gabriel de Vallseca de 1439, i encara gràcies al patriotisme dels que n'eren propietaris. Aquest mapa fou descobert per l'escriptor francès Georges Sand, en la seva estada a Mallorca. La vehemència del gest de la seva il·lustre descobridora hi aboca un tinter ple, i, malgrat d'haver estat després hetafet, és tot clapejat de tinta. Ultra tractar-se d'una peça molt notable, té

l'interès d'haver perllungat, segons hi consta, a Americo Vesputcio. L'anterior propietari el cedi a l'Institut d'Estudis Catalans per una quantitat exigua, refusant temptadores ofertes americanes de compra.

Els coneixements geogràfics dels catalans medievals, a jutjar per les cartes que ens deixaren, eren notabilíssims. El seu esperit aventurer els conduïa molt lluny, i al seu afany d'estudiar les terres que visitaven els acompanyava. Però al costat d'aquest delit hi havia l'interès de reis i nobles per la geografia i els mapes. Com pot veure's en els documents publicats per Rubió i Lluch, reis i nobles encomanaven als cartògrafs mallorquins que els fessin mapes, sobretot mapes-mundis, i aquest delit no finia aï, ans bé, apressaven els cartògrafs perquè no els trameïen aviat. A més a més, quan algun viatger arribava de llunyanes terres, el volien veure per a interrogar-lo sobre els països que havia visitat i llurs característiques.

Aquestes activitats dels catalans medievals no han d'ésser-nos indiferents. Són una tradició gloriosa per a Catalunya, i cal reivindicar els noms il·lustres que la forjaren. A l'estranger són, segurament, més coneguts que al nostre país, els noms dels navegants i cartògrafs medievals de Catalunya. Ara mateix, un savi peruà, abellit pels estudis colombians, ha sentat la tesi de Colom català, amb una seriositat científica i fonamentada. Deure dels catalans és col·laborar en els treballs del doctor Lluís de Ulloa. Tinc una carta seva — de la qual lleixei alguns fragments — on l'investigador portu apella als historiadors catalans perquè complementin, amb estudis realitzats aï, els que ell porta fets fins ara, i que prossegueix.

Cal que els catalans no ignorin el seu passat gloriós, en el terreny de la Geografia, que l'estudin i facin el possible per a fer-hi, en els temps moderns, una digna continuació.

TARRAGONA

Nou fiscal municipal :: Artistes tarragonins :: La festa dels Reis Mages :: Esports

Ho estat nomenat fiscal municipal el senyor Josep Ixart de Moragues i suplent el senyor Eduard Medina.

Han passat les festes de Nadal a Tarragona el violoncel·lista Joan Gibert, solista de la banda d'Alabarders de Madrid, i el pianista Xavier Gols, al qual fou adjudicat per la Diputació el premi Pau Casals.

El primer fou obsequiat amb un àpat al Restaurant Versailles per l'Associació musical i alguns amics, abans de la seva tornada a Madrid.

La Comissió de senyors pro-Reis Mages ha començat la recaptació entre el comerç per a contribuir a la cavalcada del dia 5 de gener.

Durant les festes de Nadal hem tingut pocs actes esportius.

El dia de Sant Esteve jugaren al camp de La Glorieta la selecció Olímpica de l'Europa, de Barcelona, i el Tarragona. Guanyà aquest, per dos gols a cap.

El dia abans havien jugat al mateix camp el Tarragona III i el Catalunya Deportivo; guanyaren els primers per quatre gols a dos.

ELS ESPORTS

FUTBOL

El jubileu del F. C. Barcelona

Retallam del nostre col·lega "La Veu de Catalunya":

"Se celebra dimarts a la nit assemblea extraordinària a l'estatge social del F. C. Barcelona. Hi assistiren la quasi totalitat de senyors compromissaris, i la reunió transcorregué tranquil·la i cordial. Amb lleugeres esmenes i per unanimitat foren aprovades les actes de les assemblees anteriors. Es posà a la consideració dels reunits la conveniència o no conveniència de suprimir temporalment els drets d'entrada per als socis nous que ingressin al Club, i després de breu discussió s'acordà unànimement, a proposta del senyor Sunyol, que tots els qui, durant el vinent mes de gener ingressin al Barcelona en qualitat de socis, estiguin lliures en absolut dels drets d'entrada. Transcorregut el mes citat tornaran a regir les disposicions vigents sobre el particular. Amb l'aprovació de les actes anteriors i l'acord suprimint durant un mes els drets d'entrada restà llista l'ordre del dia. Al marge d'aquesta es parlà de la retirada oficial de la Federació del senyor Sunyol, delegat del Barcelona en aquell organisme.

Intervingué el senyor Sunyol, qui expressé el desig de dimitir oficialment el càrrec que el Barcelona li confià perquè l'ambient dominat en l'entitat federativa no responia als ideals de puresa i de companyonia que ell propugna.

Un senyor delegat manifestà que la conducta i propòsits del senyor Sunyol com a delegat del Barcelona a la Federació mereixien no solament l'aprovació, sinó l'aplaudiment entusiàstic de tot el nucli barcelonista i per tant pregava al senyor Sunyol que desistís del seu intent i a la Directiva del Club que ratifiqués tota la seva confiança a l'esmentat senyor.

Aquestes manifestacions arrencaren una xarrodosa ovació adreçada al senyor Sunyol.

Hi hagué, encara, una petita excursió oratòria pel voltant del primer equip blau grana, amb curta, però significativa parada, davant dels dominis de l'entrenador i l'acte es donà per acabat a la una de la nit. Havia començat a les onze.

Presidí la sessió el vice-president, senyor Jaume Soler, acompanyat dels consellers senyors Bargués, Domènec, Miquel Soler, Roure i Bo.

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Els partits corresponents a diumenge que ve són:

Grup A

Gràcia-Europa.
Badalona-Barcelona.
Sans-Sabadell.
Espanyol-Terrassa.

Grup B

Sant Andreu-Júpiter.
Lluç-Martínez.
Lleida-Gimnàstic.
Atlètic-Manresa.

CASA CASELLAS

SANTA ANNA, 4, BARCELONA

Abans d'adquirir una cambra fotogràfica, visiteu aquesta casa i quedareu convençut de l'immens assortit de què disposem, de les marques més acreditades.

la imatge de la glòria, a la noieteta, a la finestra, al roure, a la bellesa femenina, a l'amor, i canviava tota la seva vida.

Quan entrava algú en el moment d'aquestes reflexions es mostrava particularment fred, sever, resolut, molt desagradable i lògic.

—Estimat, — deia de vegades la princesa Maria quan es presentava en aquelles ocasions, — Nicolau no pot sortir avui; fa massa fred.

—Calor fa! — responia el príncep Andreu, amb to excessivament sec.

Que surti ben abrigat, per això té el vestit fet expressament. El fred quan es té el que cal, no pot impedir de treure a passejar una criatura que necessita que li toqui l'aire, — deia amb una lògica particular, — com si volgués fer pagar a algú el treball interior misteriós, desordenat, que es feia dintre seu.

Quan esdevenia això, la princesa Maria es deia que el treball intel·lectual asseca els homes.

—Però quan dormiràs? — respongué una altra veu.

—No dormiré, no podria dormir ara. Què vols que hi faci! Vaja, no et facis pregar, una altra vegada només.

Dues veus femenines cantaren una frase musical que era l'acabament d'un tros de música.

—Ah! que és bonic! Vaja, anem a dormir; s'ha acabat!

—Dorm; jo no podria, — pronuncià la primera veu, que s'acostava a la finestra. La dona, evidentment, s'havia recolzat a l'empit, perquè se li sentia el fressseig del vestit i fins la respiració. Tot callava i es petrificava, la lluna, la claror i les ombres.

El príncep Andreu també tenia por de moure's i de traïr la seva indiscreció involuntària.

—Sònia! Sònia! — féu altra vegada la primera veu. Vaja, qui dorm! Mira, mira quina meravella. Ah! quina meravella! Sònia, desperta't, digué gairebé plorant. No havia vist mai una nit tan deliciosa com aquesta.

Sònia respongué alguna cosa sense entusiasme.

—Vina, mira quina lluna! Ah! és meravellosa. Vaja, dona, vina, creu-me, vina. Veus? Em posaria ajupida de puntetes, m'abraçaria els genolls ben estrets, ben estrets i em posaria a volar, així!

—Vaja, prou, que cauràs!

Se sentia la fressa d'una lluita i la veu disgustada de Sònia.

—Ja és més de la una!

—Vés, vés, tot m'ho esguerra!

Altra vegada tot quedà en silenci. El príncep Andreu sabia que ella encara era a la finestra, de tant en tant sentia un lleuger moviment, de vegades un sospir.

—Ah! Déu meu! Déu meu! Què deu ésser això! — exclamà de sobte. Anem-nos-en a dormir! Tancà la finestra.

"Què se li en dona de la meua existència! — pensava el príncep Andreu mentre escoltava la conversa, tot esperant, i sense saber per què, amb por que parés d'ell. I ella altra vegada! Sembla fet expressament!" Tot d'una en la seva ànima s'alçà un tumult tan inesperat de pensaments de joventut i d'esperança, en contradicció amb tota la seva vida, que no tingué cura d'explicar-se el seu estat i s'adormí de seguida.

TAC

PASTA PECTORAL del Dr. ANDREU

TAC

